

รายงานการประเมินความพึงพอใจของประชาชน
ต่อคุณภาพการให้บริการขององค์กรบริหารส่วนตำบลท่าจำปา
อำเภอท่าอุเทน จังหวัดนครพนม ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. 2565

โดย

คณะศิลปศาสตร์และวิทยาศาสตร์ มหาวิทยาลัยนครพนม

เสนอต่อ

องค์กรบริหารส่วนตำบลท่าจำปา อำเภอท่าอุเทน จังหวัดนครพนม
กันยายน 2565

คำนำ

การศึกษาเพื่อประเมินผลระดับความพึงพอใจของประชาชนต่อคุณภาพการให้บริการขององค์กร ปักครองส่วนท้องถิ่นในครั้งนี้ดำเนินการภายใต้ข้อตกลงร่วม (Term of Reference) ระหว่างมหาวิทยาลัย นครพนม โดยสาขาวิชา^{รัฐ}ปรัชญาศาสตร์ คณะศิลปศาสตร์และวิทยาศาสตร์ กับองค์กรบริหารส่วนตำบลท่า จำปา อำเภอท่าอุเทน จังหวัดนครพนม โดยเน้นการประเมินผลเชิงระบบเพื่อให้เห็นถึงความเชื่อมโยงของ องค์ประกอบในระบบบริการประชาชน นอกจากนั้นยังได้ทำการประเมินผลสำหรับใช้เป็นข้อมูลในการพัฒนา ศักยภาพและปรับปรุงระบบการให้บริการเพื่อยกระดับคุณภาพบริการและใช้เป็นแนวทางวางแผนปรับปรุงการ ให้บริการขององค์กรให้ดีในอนาคต

การศึกษาเพื่อประเมินผลครั้งนี้สำเร็จลงได้เพราความร่วมมือของบุคลากรองค์กรบริหารส่วนตำบล ท่า จำปา ที่อำนวยความสะดวกในการสำรวจ ตลอดจนผู้ให้ข้อมูลทุกท่านที่ใช้ ความทุ่มเทในการเก็บรวบรวมข้อมูล ตลอดจนผู้ให้ข้อมูลทุกท่านที่ทำให้การดำเนินงานศึกษาประเมินผลบรรลุ วัตถุประสงค์ สาขาวิชา^{รัฐ}ปรัชญาศาสตร์ คณะศิลปศาสตร์และวิทยาศาสตร์ มหาวิทยาลัย นครพนม จึง ขอขอบคุณไว้ ณ โอกาสนี้ และหวังเป็นอย่างยิ่งว่าผลการศึกษาครั้งนี้จะก่อให้เกิดประโยชน์ในการปรับปรุง การปฏิบัติงานขององค์กรและประชาชนในเขตพื้นที่บริการต่อไป

สาขาวิชา^{รัฐ}ปรัชญาศาสตร์
คณะศิลปศาสตร์และวิทยาศาสตร์
มหาวิทยาลัย นครพนม
กันยายน 2565

**สรุปผลการประเมินผลความพึงพอใจของประชาชนที่มีต่อการให้บริการของ
องค์การบริหารส่วนตำบลท่าจำปา อำเภอท่าอุเทน จังหวัดนครพนม**

มิติที่ 2 มิติด้านคุณภาพการให้บริการ

ตัวชี้วัดที่ 2.1 ร้อยละของระดับความพึงพอใจของผู้รับบริการ

คณะศิลปศาสตร์และวิทยาศาสตร์ มหาวิทยาลัยนครพนม ได้ดำเนินการประเมินผล ความพึงพอใจของประชาชนต่อคุณภาพการให้บริการขององค์การบริหารส่วนตำบลท่าจำปา ใน 5 ภารกิจ ต่อไปนี้

ภารกิจที่เข้ารับการประเมิน	ระดับความพึงพอใจ		ร้อยละ	แปลผล
	(\bar{X})	S.D.		
1. ด้านสิ่งแวดล้อมและสุขาภิบาล	4.70	.544	94.00	มากที่สุด
2. ด้านเทคโนโลยีป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย	4.66	.524	93.20	มากที่สุด
3. ด้านรายได้หรือภาษี	4.69	.608	93.80	มากที่สุด
4. ด้านพัฒนาชุมชนและสวัสดิการสังคม	4.68	.664	93.60	มากที่สุด
5. ด้านการศึกษา ศาสนา และวัฒนธรรม	4.72	.614	94.40	มากที่สุด
เฉลี่ยรวม	4.69	.581	93.80	มากที่สุด

ระดับความพึงพอใจของประชาชนต่อคุณภาพการให้บริการขององค์การบริหารส่วนตำบล ท่าจำปา ทั้ง 5 ภารกิจ อยู่ในระดับมากที่สุด มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.69 คิดเป็นร้อยละ 93.80

เกณฑ์ร้อยละระดับความพึงพอใจของผู้รับบริการ	คะแนน	คะแนนที่ได้
มากกว่าร้อยละ 95 ขึ้นไป	10	
ระดับความพึงพอใจไม่เกินร้อยละ 95	9	✓
ระดับความพึงพอใจไม่เกินร้อยละ 90	8	
ระดับความพึงพอใจไม่เกินร้อยละ 85	7	
ระดับความพึงพอใจไม่เกินร้อยละ 80	6	
ระดับความพึงพอใจไม่เกินร้อยละ 75	5	
ระดับความพึงพอใจไม่เกินร้อยละ 70	4	
ระดับความพึงพอใจไม่เกินร้อยละ 65	3	
ระดับความพึงพอใจไม่เกินร้อยละ 60	2	
ระดับความพึงพอใจไม่เกินร้อยละ 55	1	
ระดับความพึงพอใจน้อยกว่าร้อยละ 50	0	

บทสรุปผู้บริหาร

การประเมินความพึงพอใจของประชาชนต่อคุณภาพการให้บริการขององค์การ บริหารส่วน ตำบลท่าจำปา อำเภอท่าอุเทน จังหวัดนครพนม มีวัตถุประสงค์เพื่อสำรวจและประเมินความพึงพอใจของ ประชาชนต่อคุณภาพการให้บริการ และเพื่อนำผลการศึกษาและข้อเสนอแนะใช้เป็นแนวทางในการปรับปรุง ประสิทธิภาพ และประสิทธิผลขององค์การบริหารส่วนตำบลท่าจำปา ประชาชนที่ใช้ในการศึกษาร้อยละได้แก่ ประชาชนที่อยู่ในเขตปักครองขององค์การบริหารส่วนตำบลท่าจำปา จำนวน 8,942 คน ได้กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลแบบสอบถาม จำนวน 400 คน โดยการกำหนดขนาดกลุ่มตัวอย่างใช้สูตรการคำนวณของ ทาโรยามานะ (Taro Yamane) โดยกำหนดค่าความคลาดเคลื่อนของกลุ่มตัวอย่างร้อยละ 5 เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลคือแบบสอบถาม เป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) 5 ระดับ สัดสีที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล คือ ค่าเฉลี่ย (Arithmetic Mean) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation) และ ค่าร้อยละ (Percentage) ผลการศึกษาสรุปได้ดังนี้

ความพึงพอใจของผู้รับบริการต่อคุณภาพการให้บริการทั้ง 5 ภารกิจขององค์การบริหารส่วนตำบลท่า จำปาโดยภาพรวมมีความพึงพอใจอยู่ในระดับมากที่สุด มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.69 คิดเป็นร้อยละ 93.80 เมื่อ พิจารณาเป็นรายภารกิจ พบว่า ผู้รับบริการมีความพึงพอใจงานด้านการศึกษา ศาสนา และวัฒนธรรมมากที่สุด มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.72 คิดเป็นร้อยละ 94.40 รองลงมาคืองานด้านสิ่งแวดล้อมและสุขภาวะ มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.70 คิดเป็นร้อยละ 94.00 งานด้านรายได้หรือภาษี มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.69 คิดเป็นร้อยละ 93.80 งานด้าน พัฒนาชุมชนและสวัสดิการสังคม มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.68 คิดเป็นร้อยละ 93.60 และงานด้านเทคโนโลยีป้องกัน และบรรเทาสาธารณภัย มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.66 คิดเป็นร้อยละ 93.20 ตามลำดับ

สำหรับข้อเสนอแนะโดยภาพรวมทั้ง 5 ภารกิจที่ได้รับการประเมิน พบว่ามีระดับความพึงพอใจมาก ที่สุด ควรรักษามาตรฐานการบริการไว้

1. องค์การบริหารส่วนตำบลท่าจำปาควรใช้ผลการศึกษาในครั้นี้ในการรักษาหรือ ปรับปรุงคุณภาพ การให้บริการสาธารณสุข โดยพิจารณาผลการประเมินแต่ละประเด็นของงานบริการ เพื่อจะได้จัดบริการ สาธารณสุขให้เป็นไปตามมาตรฐานที่ประชาชนคาดหวัง

2. ควรกำหนดระบบและกลไกการบริหารจัดการให้เหมาะสมและตอบสนองความต้องการของ ประชาชนในพื้นที่บริการ ทั้งนี้เพื่อสร้างความมั่นใจในคุณภาพ ของการให้บริการ และยกระดับประสิทธิภาพ และประสิทธิผลในการให้บริการ

3. ควรมีการดำเนินการให้ความรู้และสร้างความตระหนักรู้แก่ประชาชนเกี่ยวกับการมีส่วนร่วมในการ ควบคุม ตรวจสอบการบริหารกิจการสาธารณสุขของท้องถิ่น เพื่อให้การบริหารและการให้บริการดำเนินไปอย่าง โปร่งใสตามหลักการบริหารบ้านเมืองที่ดี

4. ควรนำผลการศึกษาดังกล่าวไปใช้สำหรับการรายงานการปฏิบัติราชการต่อหน่วยงานต้นสังกัด รวมทั้งประชาสัมพันธ์แก่ประชาชนและผู้มีส่วนได้ส่วนเสียทุกฝ่าย

5. ควรพิจารณาความต้องการและความคาดหวังของผู้รับบริการตามข้อเสนอแนะและความคิดเห็น ของประชาชน เพื่อริเริ่มกิจกรรมอื่นๆ ที่ตอบสนองความต้องการของประชาชนอย่างแท้จริง

บทที่ 1

บทนำ

1. ความเป็นมาและความสำคัญของการประเมินผล

บทบาทและการกิจภาพลักษณ์ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นจำเป็นอย่างยิ่งที่จะต้องมีกลไกการบริหารจัดการที่โปร่งใส ชื่อตรง เป็นธรรม มีประสิทธิภาพประสิทธิผล และเปิดโอกาสให้ประชาชนเข้ามามีส่วนร่วมในการบริหารจัดการ และการตรวจสอบการทำงานขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในทุกขั้นตอน สิ่งเหล่านี้ องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นจะดำเนินโครงการให้สอดคล้องต่อกรรมการปกครองที่ตั้งมาตรฐาน ตัวแบบที่จะสะท้อนภาพลักษณ์ของการบริหารจัดการที่ดี และเพื่อกระจายอำนาจให้ประชาชนเข้ามาร่วมดำเนินการแก้ไขปัญหาและสนับสนุนความต้องการของชุมชน

จากการกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น เพื่อให้ท้องถิ่นมีความเป็นอิสระ ที่สอดคล้องตามเจตนากรมและบทบัญญัติของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช 2540 ได้บัญญัติเรื่องการกระจายอำนาจในหมวดว่าด้วยการปกครองส่วนท้องถิ่น รัฐจะต้องให้ความเป็นอิสระแก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นมากขึ้น โดยเริ่มจากสาระสำคัญที่บรรจุไว้ในมาตรา 78 ซึ่งกำหนดให้รัฐต้องกระจายอำนาจให้ท้องถิ่นพึงพาตนเองและตัดสินใจในการท้องถิ่นได้เอง และในหมวดว่าด้วยการปกครองส่วนท้องถิ่น ตั้งแต่มาตรา 282 - 290 ได้บัญญัติให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นทั้งหลายมีความเป็นอิสระในการกำหนดนโยบายการปกครอง การบริหาร การเงินการคลัง และมีอำนาจหน้าที่ของตนเองโดยเฉพาะ นอกจากนี้ยังกำหนดให้มีกฎหมายกำหนดแผนและขั้นตอนการกระจายอำนาจ เพื่อพัฒนาการกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นเพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่อง (โกรกิทย พวงงาม, 2550, หน้า 257 -265) ซึ่งรัฐธรรมนูญได้กำหนดเจตนาرمณ เพื่อให้ประชาชนในท้องถิ่นได้มีส่วนร่วมในการปกครองตนเอง และกำหนดทิศทางการพัฒนาท้องถิ่นได้ด้วยตนเอง จากเจตนาرمณดังกล่าวองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ซึ่งเป็นหน่วยงานของรัฐที่อยู่ใกล้ชิดประชาชน มีภารกิจเพื่อการบริการสาธารณสุข บำบัดทุกข์บำรุงสุข ส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพชีวิต การสังคมสงเคราะห์ การสาธารณสุข การจัดการศึกษา

ด้วยเหตุผลดังกล่าวข้างต้น องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นจึงต้องมีการพัฒนาศักยภาพของบุคลากรขององค์กรในทุกด้าน เพื่อให้สามารถให้บริการสาธารณะเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ ประสิทธิผล ซึ่งจากการปฏิรูประบบราชการ ได้กำหนดให้มีการประเมินคุณภาพการให้บริการของหน่วยงานราชการ ตามเกณฑ์ที่สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาระบบราชการ (กพร.) กำหนด โดยหนึ่งมิติในการประเมินได้แก่ การประเมินความพึงพอใจของผู้รับบริการ เพื่อเป็นตัวชี้วัดถึงสัมฤทธิผลของการให้บริการสาธารณะ และตามมติคณะรัฐมนตรีเมื่อวันที่ 19 พฤษภาคม 2546 เห็นชอบตามคณะกรรมการพัฒนาระบบข้าราชการ (กพร.) เสนอเกี่ยวกับมาตรการลดขั้นตอนและระยะเวลาปฏิบัติราชการเพื่อบริการประชาชน และได้จัดให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นได้ร่วงวัลตามโครงการการบริการประชาชนขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่มีภารกิจจัดการที่ดีตามหลักธรรมาภิบาล พิจารณาคัดเลือกงานบริการและจัดทำข้อเสนอการลดขั้นตอนและระยะเวลาปฏิบัติราชการเพื่อบริการประชาชน เพื่อนำไปลดขั้นตอนและระยะเวลาปฏิบัติราชการเพื่อบริการประชาชน

การปฏิบัติงานขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่ดีต้องปฏิบัติตามภารกิจเพื่อให้การบริหารจัดการ สำเร็จลุล่วง สามารถแก้ไขปัญหาและสนับสนุนความต้องการของประชาชนในท้องถิ่น ตลอดจนประสานความร่วมมือกับหน่วยงานต่างๆ ทั้งภาครัฐและเอกชนที่เกี่ยวข้องเพื่อร่วมมือกันพัฒนาท้องถิ่นให้มีความเจริญก้าวหน้าได้นั้น การประเมินการปฏิบัติงานตามภารกิจในครั้งนี้จะดำเนินการเฉพาะมิติที่ 2 คือ คุณภาพ

การให้บริการที่เกี่ยวกับความพึงพอใจของประชาชน ใน 4 ประเด็นหลัก คือ ด้านกระบวนการ/ขั้นตอน ให้บริการ ด้านเจ้าหน้าที่/บุคลากรผู้ให้บริการ ด้านสิ่งอำนวยความสะดวก และด้านช่องทางการบริการ นอกเหนือไปนี้เพื่อให้การประเมินสามารถสะท้อนความต้องการของประชาชนในพื้นที่ได้อย่างชัดเจนและสอดคล้อง กับความเป็นจริงมากยิ่งขึ้น จึงได้มีการประเมินความคิดเห็นของประชาชนในพื้นที่หรือผู้ที่เกี่ยวข้องที่มีต่อ คุณภาพการให้บริการขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นเพื่อนำผลใช้เป็นแนวทางในการดำเนินงานและปรับปรุง พัฒนา การบริหารงานของหน่วยงานต่อไป

2. วัตถุประสงค์

- 2.1 เพื่อสำรวจและประเมินความพึงพอใจของประชาชนต่อคุณภาพการให้บริการขององค์กรบริหาร ส่วนตำบลท่าจำปา อำเภอท่าอุเทน จังหวัดนครพนม
- 2.2 เพื่อนำผลการศึกษา และข้อเสนอแนะใช้เป็นแนวทางในการปรับปรุงประสิทธิภาพ และ ประสิทธิผลขององค์กรบริหารส่วนตำบลท่าจำปา อำเภอท่าอุเทน จังหวัดนครพนม

3. เป้าหมาย

ประชาชนที่มาใช้บริการขององค์กรบริหารส่วนตำบลท่าจำปา อำเภอท่าอุเทน จังหวัดนครพนม

4. ผลที่คาดว่าจะได้รับ

- 4.1 ประชาชนในพื้นที่และผู้มาติดต่อราชการกับองค์กรบริหารส่วนตำบลท่าจำปา อำเภอท่าอุเทน จังหวัดนครพนม ได้รับการบริการที่สะดวกรวดเร็ว
- 4.2 การปฏิบัติงานของเจ้าหน้าที่เป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ สามารถตอบสนองภารกิจที่ได้รับการถ่าย โอนด้วยบุคลากรที่จำกัด
- 4.3 สร้างมาตรฐานที่ดีในการปฏิบัติงานของเจ้าหน้าที่ทุกส่วนเพื่อประโยชน์ในการพัฒนาท้องถิ่นและ องค์กร

บทที่ 2

วรรณกรรมและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

การประเมินความพึงพอใจของผู้รับบริการที่มีต่อการให้บริการขององค์กรบริหารส่วนตำบลท่าจำปา คณะผู้วิจัยได้ศึกษาแนวคิด ทฤษฎีและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องเพื่อนำมาเป็นกรอบแนวคิดในการศึกษาวิจัยครั้งนี้ เพื่อสามารถนำผลการประเมินไปใช้พัฒนา ปรับปรุงการดำเนินงานขององค์กร โดยเสนอแนวคิดตามลำดับ ดังนี้

1. แนวคิดการบริหารงานขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น
2. แนวคิดและทฤษฎีเกี่ยวกับความพึงพอใจ
3. แนวคิดและทฤษฎีเกี่ยวกับการให้บริการ
4. ข้อมูลที่ไว้ป้ององค์กรบริหารส่วนตำบลท่าจำปา
5. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง
6. กรอบแนวคิดในการวิจัย

1. การบริหารงานขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

การกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ถ่ายโอนภารกิจ คือ โครงสร้างพื้นฐาน คุณภาพชีวิต การจัดระเบียบชุมชน สังคม และการรักษาความสงบเรียบร้อย การวางแผนและส่งเสริมการพานิชและการท่องเที่ยว การบริหารจัดการ และการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติ สิ่งแวดล้อม และศิลปวัฒนธรรม ประเมินภูมิปัญญาท้องถิ่น การบริหารปกครองประเทศที่ประกอบไปด้วยประชากรมากมายและพื้นที่อันกว้างไกลโดยรัฐบาลที่ศูนย์กลางแต่เพียงสถาบันเดียวจะเป็นสิ่งที่เป็นไปได้ยาก หรือเกิดสภาพของความไม่ประยั้ดในเชิงขนาด (Diseconomies of scale) จึงมีความจำเป็นที่จะต้องมีการถ่ายเทอำนาจในทางการเมือง การปกครองให้อยู่ในมือขององค์กรหรือสถาบันที่อยู่นอกศูนย์กลางออกໄไป

1.1 คุณค่าและความสำคัญของการปกครองท้องถิ่น มีดังต่อไปนี้ (การปกครองส่วนท้องถิ่น, 2556)

1.1.1 การปกครองท้องถิ่นช่วยสนับสนุนอุดหนุนต่อปัญหาและความต้องการของชุมชนภายในท้องถิ่น โดยพื้นที่เหล่านี้ย่อมมีความแตกต่างกันไปตามลักษณะทางภูมิศาสตร์ และวิถีชีวิตของผู้คน ในท้องถิ่นนั้น ๆ จึงจำเป็นต้องกระจายระบบงานให้มีลักษณะคล่องตัวและปรับตัวให้ดีที่สุด คือ การสร้างหน่วยการปกครองที่เรียกว่า องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นเพื่อให้มาจัดทำบริการและแก้ปัญหาของประชาชนในท้องถิ่น และยังจะเป็นการสร้างเสริมความเข้มแข็งให้กับหลักความรับผิดชอบตามระบบประชาธิปไตย

1.1.2 การปกครองท้องถิ่นเป็นโรงเรียนประชาธิปไตยในระดับท้องถิ่น ระบบการปกครองท้องถิ่นจะต้องมีการเลือกตั้ง มีระบบพรบการเมืองระดับท้องถิ่น มีการต่อสู้และการแข่งขันในทางการเมือง ตามวิถีทางและตามปกติกา ทำให้ประชาชนเข้าใจถึงระบบการปกครองตนเอง เข้าใจถึงบทบาทหน้าที่ของแต่ละฝ่ายที่อยู่ภายใต้โครงสร้างทางการบริหาร ไม่ว่าจะเป็นฝ่ายนิติบัญญัติและฝ่ายบริหาร และที่สำคัญคือการเข้าใจถึงบทบาทหน้าที่ของประชาชน และในที่สุดจะทำให้เกิดการพัฒนาทางการเมืองได้ และการที่ปกครองท้องถิ่นช่วยสร้างเสริมความรู้ความเข้าใจในทางการเมือง ถือได้ว่าเป็นสถาบันฝึกสอนประชาธิปไตยให้ประชาชน

1.1.3 สร้างการมีส่วนร่วม (Participation) การมีอยู่ของรัฐบาลในระดับท้องถิ่น หรือในระดับภูมิภาค ย่อมเอื้อต่อประชาชนในการเข้ามามีส่วนร่วมในทางการเมืองได้มากกว่า เป็นการเปิดโอกาสให้ประชาชนได้เข้ามามีส่วนร่วมทางการเมืองในระดับชุมชนของตน และการเข้ามาบริหารกิจการสาธารณสุข ฯ ภายในชุมชนด้วยตัวเอง จะเป็นผลให้ประชาชนเหล่านี้ได้เรียนรู้และมีประสบการณ์ในทางการเมือง การปกครองตามหลักการปกครองตนเอง และนำไปสู่การเติบโตของความเป็นพลเมืองในหมู่ประชาชน

1.1.4 สร้างความชอบธรรม (Legitimacy) ความท่างไกลทั้งในทางกฎหมายศาสตร์และในทางการเมือง ย่อมทำให้การตัดสินใจโดยสถาบันทางการเมืองที่ห่างไกลออกไปจากชุมชนท้องถิ่น อาจจะไม่ได้รับการยอมรับ ในทางตรงกันข้ามหากการตัดสินใจกระทำในระดับชุมชนท้องถิ่นมีแนวโน้มที่จะได้รับการยอมรับ และเป็นการสมเหตุสมผลมากกว่า ทำให้การตัดสินใจในทางการเมืองการปกครองนั้นมีความชอบธรรม

1.1.5 ดำเนินหลักเสรีภาพ (Liberty) หากอำนาจทางการเมืองการปกครองอยู่ที่ศูนย์กลางมากเกินไป เป็นไปได้ที่จะเกิดการใช้อำนาจในทางที่ลิดต่อนสิทธิเสรีภาพของปัจเจกบุคคล และสร้างความเสียหายให้กับสังคมโดยรวมได้ง่าย ในทางตรงข้าม การกระจายอำนาจจึงเป็นมรคคิธีหนึ่งในการปกป้องเสรีภาพของปัจเจกบุคคล โดยการทำให้อำนาjmีการกระจายออกไป อันจะนำไปสู่การสร้างโครงข่ายของการตรวจสอบและถ่วงดุลอำนาจซึ่งกันและกัน (Checks and Balances) ระหว่างศูนย์กลางกับพื้นที่นอกศูนย์กลาง

1.2 ความหมายของการปกครองท้องถิ่น

แนวคิดในการให้ประชาชนในท้องถิ่นได้ปกครองและบริหารกันเองนั้นมีความสัมพันธ์กันอย่างมากกับแนวคิดในการกระจายอำนาจการปกครอง (Decentralization) ซึ่ง

หลักในการกระจายอำนาจการปกครองนี้ มีเพื่อให้ท้องถิ่นสามารถทำกิจกรรมต่าง ๆ อย่างมีอิสระ หน่วยการปกครองท้องถิ่นจึงมีความเป็นอิสระในระดับหนึ่ง ในการที่จะดำเนินกิจกรรมบริหารตนเองได้

อุทัย หรัญโต (2523 : 2) นิยามว่าการปกครองท้องถิ่น คือ การปกครองที่รัฐบาลมอบอำนาจให้ประชาชนในท้องถิ่นได้ท้องถิ่นหนึ่งจัดการปกครองและดำเนินกิจการบางอย่าง โดยดำเนินกันเองเพื่อบาบัดความต้องการของตน การบริหารงานของท้องถิ่นมีการจัดเป็นองค์การ มีเจ้าหน้าที่ซึ่งประชาชนเลือกตั้งขึ้นมาทั้งหมด หรือบางส่วน ทั้งนี้มีความเป็นอิสระในการบริหารงาน แต่รัฐบาลต้องควบคุมด้วยวิธีต่าง ๆ ตามความเหมาะสม จะปราศจากการควบคุมของรัฐฯได้ไม่ เพราะการปกครองท้องถิ่นเป็นสิ่งที่รัฐฯทำให้เกิดขึ้น

ประทาน คงฤทธิศึกษากร (2526 : 8) ได้ให้ความหมายของการปกครองท้องถิ่นไว้ว่า การปกครองท้องถิ่น หมายถึง ระบบการปกครองที่เป็นผลสืบเนื่องมาจากการกระจายอำนาจทางการปกครองของรัฐ และเกิดองค์การของรัฐที่ทำหน้าที่ปกครองท้องถิ่นโดยคนในท้องถิ่นนั้น ๆ องค์กรณี้ถูกจัดตั้งและควบคุมโดยรัฐบาลแต่มีอำนาจในการกำหนดนโยบายและควบคุมให้มีการปฏิบัติให้เป็นไปตามนโยบายของตนเองได้

William A. R. (1953 : 574) นิยามว่า การปกครองท้องถิ่น หมายถึง หน่วยการปกครองซึ่งรัฐได้จัดตั้งขึ้นและให้มีอำนาจปกครองตนเอง (Autonomy) มีสิทธิตามกฎหมาย (Legal Rights) และต้องมีองค์กรที่จำเป็นในการปกครอง (Necessary Organization) เพื่อปฏิบัติหน้าที่ให้สมความมุ่งหมายของการปกครองท้องถิ่นนั้น ๆ

William V. H. (1959 : 101-103) นิยามว่าการปกครองท้องถิ่นหมายถึง องค์การที่มีอำนาจเขตแน่นอน มีประชากรตามหลักที่กำหนดไว้ มีอำนาจการปกครองตนเอง มีการบริหารการคลังของตนเอง และมีสภาพท้องถิ่นที่สามารถได้รับการเลือกตั้งจากประชาชน

Daniel Wit (1967 : 101-103) นิยามว่า การปกครองท้องถิ่น หมายถึง การปกครองที่รัฐบาลกลางให้อำนาจ หรือกระจายอำนาจไปให้หน่วยการปกครองท้องถิ่น เพื่อเปิดโอกาสให้ประชาชนในท้องถิ่นได้มีอำนาจการปกครองร่วมกันทั้งหมด หรือเพียงบางส่วนในการบริหารท้องถิ่นตามหลักการที่ว่าถ้าอำนาจการปกครองมาจากประชาชนในท้องถิ่นแล้ว รัฐบาลของท้องถิ่นจึงจำเป็นต้องมีองค์กรของตนเอง อันเกิดจากการกระจายอำนาจของรัฐบาลกลาง โดยให้องค์กรอันมีได้เป็นส่วนหนึ่งของรัฐบาล มีอำนาจในการตัดสินใจและบริหารงานภายใต้เขตอำนาจของตน

สรุปได้ว่า การปกครองส่วนท้องถิ่นเป็นการปกครองของชุมชน เป็นหน่วยการปกครองที่มีอำนาจอิสระตามความเหมาะสม เป็นหน่วยการปกครองที่มีสิทธิตามกฎหมาย โดยปกครองตนเองโดยจัดแบ่งเป็น 2 ฝ่าย คือองค์การฝ่ายบริหารและองค์การฝ่ายนิติบัญญัติ

1.3 หลักการปกครองท้องถิ่น

การปกครองท้องถิ่นมีหลายรูปแบบตามความแตกต่างของความเจริญ ประชากรหรือขนาดพื้นที่ มีอำนาจอิสระ (Autonomy) ใน การปฏิบัติหน้าที่ตามความเหมาะสม หน่วยการปกครองท้องถิ่นต้องมีสิทธิ์ตามกฎหมายที่จะดำเนินการปกครองตนเอง สิทธิที่จะตราชุมนย์หรือระเบียบข้อบังคับต่าง ๆ ขององค์กรปกครองท้องถิ่น สิทธิในการกำหนดงบประมาณ เพื่อบริหารกิจกรรมตามอำนาจหน้าที่ที่มีอยู่ และประชาชนในท้องถิ่นมีส่วนร่วมในการปกครองท้องถิ่น

1.4 หน้าที่ความรับผิดชอบของหน่วยการปกครองท้องถิ่น

หน้าที่ความรับผิดชอบของหน่วยงานการปกครองท้องถิ่น ควรจะต้องพิจารณาถึงกำลังเงิน กำลังงบประมาณ กำลังคน กำลังความสามารถของอุปกรณ์ เครื่องมือ เครื่องใช้และหน้าที่ความรับผิดชอบควรเป็นเรื่องที่เป็นประโยชน์ต่อท้องถิ่นอย่างแท้จริง หากเกินกว่าภาระ หรือเป็นนโยบาย ซึ่งรัฐบาลต้องการความเป็นอันหนึ่งอันเดียวกันทั้งประเทศก็ไม่ควรมอบให้ท้องถิ่นดำเนินการ เช่น งานทะเบียนที่ดิน การศึกษาในระดับอุดมศึกษาการกำหนดหน้าที่ความรับผิดชอบให้หน่วยการปกครองท้องถิ่นดำเนินการ มีข้อพิจารณา คือ เป็นงานที่เกี่ยวกับสภาพแวดล้อมของท้องถิ่น และงานที่เกี่ยวกับการอำนวยความสะดวกในชีวิตความเป็นอยู่ของชุมชน ได้แก่ การจัดทำถนน สะพาน สวนหย่อม สวนสาธารณะ การจัดทำบ้านมุงฟอย เป็นต้น งานที่เกี่ยวกับการป้องกันภัย รักษาความปลอดภัย เช่น งานดับเพลิง งานที่เกี่ยวกับสวัสดิการสังคม ด้านนี้มีความสำคัญต่อประชาชนในท้องถิ่นมาก เช่น การจัดให้มีหน่วยบริการทางสาธารณสุข จัดให้มีสถานสงเคราะห์เด็กและคนชรา เป็นต้น และงานที่เกี่ยวกับพัฒนาท้องถิ่น เป็นงานที่หากปล่อยให้ประชาชนดำเนินการเองอาจไม่ได้รับผลดีเท่าที่ควรจะเป็น จัดให้มีโรงจำนำ การจัดตลาดและงานต่าง ๆ ที่มีรายได้โดยสามารถเรียกค่าบริการจากประชาชน

1.5 องค์ประกอบการปกครองท้องถิ่น

อุทัย หริรุณโต (2523 : 22) ได้กำหนดองค์ประกอบในระบบการปกครองท้องถิ่นจะต้องมีประกอบ 8 ประการ คือ

1. สถานะตามกฎหมาย (Legal Status) หมายความว่าหากประเทศไทยได้กำหนดเรื่องการปกครองท้องถิ่นไว้ ในรัฐธรรมนูญของประเทศไทย การปกครองท้องถิ่นในประเทศไทยนั้นจะมีความเข้มแข็งกว่าการปกครองท้องถิ่นที่จัดตั้งโดยกฎหมายอื่น เพราะข้อความที่กำหนดไว้ในรัฐธรรมนูญนั้นเป็นการแสดงให้เห็นว่าประเทศไทยนี้มีนโยบายที่จะกระจายอำนาจอย่างแท้จริง

2. พื้นที่และระดับ (Area and Level) ปัจจัยที่มีความสำคัญต่อการกำหนดพื้นที่และระดับของหน่วยการปกครองท้องถิ่นมีหลายประการ เช่น ปัจจัยทางภูมิศาสตร์ ประวัติศาสตร์เชื้อชาติ และความสำนึกในการปกครองของตนเองของประชาชนจึงได้มีกฎหมายที่จะกำหนดพื้นที่และระดับของหน่วยการปกครองท้องถิ่นออกเป็น 2 ระดับ คือ หน่วยการปกครองท้องถิ่นขนาดเล็กและขนาดใหญ่ สำหรับขนาดของพื้นที่จากการศึกษาขององค์กรสหประชาชาติ โดยองค์กรอาหารและเกษตรแห่งสหประชาชาติ (FAO) องค์กรศึกษาวิทยาศาสตร์และวัฒนธรรม (UNESCO) องค์กรอนามัยโลก (WHO) และสำนักกิจการสังคม (Bureau of Social Affairs) ได้ให้ความเห็นว่าหน่วยการปกครองท้องถิ่นที่สามารถให้บริการและบริหารงานอย่างมีประสิทธิภาพได้ ควรมีประชากรประมาณ 50,000 คน แต่ก็ยังมีปัจจัยอื่นที่ต้องพิจารณาด้วย เช่น ประสิทธิภาพในการบริหารรายได้ และบุคลากร เป็นต้น

3. การกระจายอำนาจหน้าที่ การที่จะกำหนดให้ท้องถิ่นมีอำนาจหน้าที่มากน้อยเพียงใด ขึ้นอยู่กับนโยบายทางการเมืองและการปกครองของรัฐบาลเป็นสำคัญ

4. องค์การนิติบุคคลจัดตั้งโดยผลแห่งกฎหมายแยกจากรัฐบาลกลางหรือรัฐบาลแห่งชาติ มีขอบเขตการปกครองที่แน่นอน มีอำนาจในการกำหนดนโยบาย ออกรัฐ ข้อบังคับ

ควบคุมให้มีการปฏิบัติตามนโยบายนั้น ๆ

5. การเลือกตั้ง สมาชิกองค์การหรือคณะกรรมการผู้บริหารจะต้องได้รับเลือกตั้งจากประชาชนในท้องถิ่นนั้น ๆ ทั้งหมดหรือบางส่วน เพื่อแสดงถึงการเข้ามีส่วนร่วมทางการเมืองการปกครองของประชาชนโดยเลือกผู้บริหารท้องถิ่นของตนเอง

6. อิสระในการปกครองท้องถิ่น สามารถใช้ดุลพินิจของตนเองในการปฏิบัติภาระในขอบเขตของกฎหมายโดยไม่ต้องขออนุมัติจากรัฐบาลกลาง และไม่อุญในสายการบังคับบัญชาของหน่วยงานราชการ

7. งบประมาณของตนเอง มีอำนาจในการจัดเก็บรายได้ การจัดเก็บภาษีตามขอบเขตที่กฎหมายให้อำนาจในการจัดเก็บ เพื่อให้ท้องถิ่นมีรายได้เพียงพอที่จะสนับสนุนบำรุงท้องถิ่นให้เจริญก้าวหน้าต่อไป

8. การควบคุมดูแลของรัฐ เมื่อได้รับการจัดตั้งขึ้นแล้วยังคงอยู่ในการกำกับดูแลจากรัฐ เพื่อประโยชน์และความมั่นคงของรัฐและประชาชนโดยส่วนรวม โดยการมีอิสระในการดำเนินงานของหน่วยการปกครองท้องถิ่นนั้นเพرامมีฉันแล้วท้องถิ่นจะลายเป็นรัฐอิปไตยไป

1.6 วัตถุประสงค์ของการปกครองท้องถิ่น ช่วยแบ่งเบาภาระของรัฐบาล ทั้งทางด้านการเงิน ตัวบุคคล ตลอดจนเวลาที่ใช้ในการดำเนินการ สนองตอบต่อความต้องการของประชาชนในท้องถิ่นอย่างแท้จริง และให้หน่วยการปกครองท้องถิ่นเป็นสถาบันที่ให้การศึกษาการปกครองระบบประชาธิปไตยแก่ประชาชน

ชูวงศ์ ฉายาบุตร (2539 : 27-28) ได้กล่าวถึงวัตถุประสงค์ของการปกครองท้องถิ่นไว้ดังนี้

1. ช่วยแบ่งเบาภาระของรัฐบาล ในกระบวนการบริหารประเทศจะต้องอาศัยงบประมาณเป็นหลัก หากจัดให้มีการปกครองท้องถิ่น หน่วยงานท้องถิ่นนั้น ๆ สามารถมีรายได้ มีเงินงบประมาณเพียงพอที่จะดำเนินการสร้างสรรค์ความเจริญให้กับท้องถิ่นได้ จึงเป็นการแบ่งเบาภาระของรัฐบาลได้เป็นอย่างมาก ทั้งในด้านการเงิน ตัวบุคคล ตลอดจนเวลาที่ใช้ในการดำเนินการ

2. เพื่อสนองต้องความต้องการของประชาชนในท้องถิ่นอย่างแท้จริง เนื่องจากประเทศไทยมีขนาดกว้างใหญ่ ความต้องการของประชาชนในแต่ละท้องถิ่นย่อมมีความแตกต่างกัน การอรับการบริการจากรัฐบาลแต่อย่างเดียวอาจไม่ตรงตามความต้องการที่แท้จริงและล่าช้า

3. เพื่อความประหยัด ท้องถิ่นแต่ละแห่งมีความแตกต่างกัน สภาพความเป็นอยู่ของประชาชนก็แตกต่างกัน การจัดตั้งหน่วยการปกครองท้องถิ่นจึงจำเป็นโดยให้อำนาจหน่วยการปกครองท้องถิ่นจัดเก็บภาษีอากร ซึ่งเป็นวิธีการหารายได้ให้กับท้องถิ่นเพื่อนำไปใช้ในการบริหารกิจการของท้องถิ่น ทำให้ประหยัดเงินงบประมาณของรัฐบาลที่จะต้องจ่ายให้กับท้องถิ่นทั่วประเทศ

4. เพื่อให้หน่วยการปกครองท้องถิ่น เป็นสถานที่ให้การศึกษาการปกครองระบบประชาธิปไตยแก่ประชาชน เปิดโอกาสให้ประชาชนมีส่วนร่วมในการปกครองตนเอง ไม่ว่าจะโดยการสมัครรับเลือกตั้ง เพื่อให้ประชาชนในท้องถิ่นเลือกเข้าไปทำงานที่ฝ่ายบริหาร หรือฝ่ายนิติบัญญัติของหน่วยการปกครองท้องถิ่นก็ตาม การปฏิบัติหน้าที่ที่แตกต่างกันนี้มีส่วนในการส่งเสริมการเรียนรู้ถึงกระบวนการปกครองระบบประชาธิปไตยในระดับชาติได้เป็นอย่างดี

สรุปได้ว่า วัตถุประสงค์ของการปกครองส่วนท้องถิ่น หมายถึงการกระจายอำนาจในท้องถิ่นเพื่อให้มีบทบาทในการปกครองตนเองไม่ว่าจะเป็นรูปแบบใดเพื่อตอบสนองความต้องการของประชาชนและทำให้ประชาชนได้เข้ามีส่วนร่วมในการตัดสินใจอนาคตของตนเองในท้องถิ่นนั้น ๆ

1.7 ความสำคัญของการปกครองท้องถิ่น

1.7.1 การปกครองท้องถิ่นถือเป็นรากฐานของการปกครองระบบประชาธิปไตย เพราะเป็นสถาบันฝึกสอนการเมืองการปกครองให้แก่ประชาชน ทำให้เกิดความคุ้นเคยในการใช้สิทธิและหน้าที่พลเมือง อันจะนำมาสู่ความศรัทธาเลื่อมใสในระบบประชาธิปไตย

1.7.2 การปกครองท้องถิ่นเป็นการแบ่งเบาภาระของรัฐบาล

1.7.3 การปกครองท้องถิ่นจะทำให้ประชาชนรู้จักการปกครองตนเอง เพราะเปิดโอกาสให้ประชาชนได้เข้าไปมีส่วนร่วมทางการเมือง ซึ่งจะทำให้ประชาชนเกิดสำนึกรักการปกครองตนเองต่อท้องถิ่น ประชาชนจะมีส่วนรับรู้ถึงอุปสรรค ปัญหา และช่วยกันแก้ไขปัญหาของท้องถิ่นของตน

1.7.4 การปกครองท้องถิ่นสามารถตอบสนองความต้องการของท้องถิ่นตรงเป้าหมาย และมีประสิทธิภาพ

1.7.5 การปกครองท้องถิ่นจะเป็นแหล่งสร้างผู้นำทางการเมือง การบริหารของประเทศในอนาคต

1.7.6 การปกครองท้องถิ่นสอดคล้องกับแนวคิดในการพัฒนาชนบทแบบพื้นเมือง

2. แนวคิดและทฤษฎีเกี่ยวกับความพึงพอใจ

ความพึงพอใจ (satisfaction) เป็นทัศนคติที่เป็นนามธรรม ไม่สามารถมองเห็นเป็นรูปร่างได้ การที่เราจะทราบว่า บุคคลมีความพึงพอใจหรือไม่ สามารถสังเกตโดยการแสดงออกที่ค่อนข้างสลับซับซ้อน จึงเป็นการยากที่จะวัดความพึงพอใจโดยตรง แต่สามารถวัดได้โดยทางอ้อม โดยการวัดความคิดเห็นของบุคคลเหล่านั้น และการแสดงความคิดเห็นนั้นจะต้องตรงกับความรู้สึกที่แท้จริงจึงสามารถวัดความพึงพอใจนั้นได้

ความหมายของความพึงพอใจ

ความพึงพอใจ (Satisfaction) ตามพจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตยสถาน พ.ศ.2542 (ราชบัณฑิตยสถาน, 2542 : 775) กล่าวไว้ว่า ความพึงพอใจ หมายถึง พ้อใจ ชอบใจ และหากแยกเป็นคำ พึง หมายถึง ควร ซึ่งเป็นคำช่วยกริยาอื่น และ พอ หมายถึง เท่าที่ต้องการ เต็มความต้องการ ความพึงพอใจนั้นจึงเป็นทัศนคติเชิงนามธรรม ซึ่งไม่สามารถมองเห็นเป็นรูปร่างได้ การแสดงออกถึงความพึงพอใจนั้นค่อนข้างที่จะสลับซับซ้อน แต่อย่างไรก็ตาม ที่ผ่านมาได้มีการวัดความพึงพอใจโดยการวัดความคิดเห็นของบุคคล ซึ่งได้มีผู้กล่าวถึงความหมายของความพึงพอใจไว้ ดังนี้

ซิลเมอร์ (Silmer, 1984, 230 อ้างถึงใน ประภากรณ์ สุรปภา 2544, หน้า 9) กล่าวไว้ว่า ความพึงพอใจเป็นระดับขั้นตอนความรู้สึกในทางบวกหรือทางลบของคนที่มีลักษณะต่างๆ ของงานรวมทั้งงานที่ได้รับมอบหมาย การจัดระบบงานและความสัมพันธ์กับเพื่อนร่วมงาน

Strauss (1980 อ้างถึงใน เพญแข ชื่อ抿ี 2544, หน้า 7) ได้ให้ความหมายความพึงพอใจไว้ว่า ความพึงพอใจหมายถึงความรู้สึกพอใจในงานที่ทำและเต็มใจที่จะปฏิบัติงานนั้นให้บรรลุวัตถุประสงค์ขององค์กร คนจะรู้สึกพอใจในงานที่ทำเมื่องานนั้นให้ผลประโยชน์ทั้งด้านวัตถุและด้านจิตใจ ซึ่งสามารถตอบสนองความต้องการพื้นฐานของเขาได้

สุมาลี ชัยสุวรรณ (2550:9-10)ได้สรุปความหมายของ ความพึงพอใจว่า หมายถึง ความรู้สึกหรือเจตคติของบุคคลที่มีต่อความต้องการ การทำงานในทางบวกเพื่อทำให้บุคคลเกิดความรู้สึกกระทื่นร้อน มุ่มมั่นที่จะทำงานให้มีคุณภาพ มีประสิทธิภาพและประสิทธิผลของการทำงานให้ประสบผลสำเร็จ และเป็นไปตามเป้าหมายขององค์การ ประโยชน์ตอบแทนทางวัตถุและทางจิตวิทยา ทำให้ทราบถึงความพึงพอใจที่มีต่อการบริการโดยแบ่งเป็นด้านเทคโนโลยี สถานที่ ทำเลที่ตั้ง พนักงานผู้ให้บริการ ระบบงาน และการให้บริการ

เพียร แก้วสวัสดิ์ (2549: 9) ได้สรุปความพึงพอใจว่า ความพึงพอใจ เป็นการแสดงความรู้สึกดีใจินดีของเฉพาะบุคคล ในการตอบสนองความต้องการในส่วนที่ขาดหายไป ซึ่งเป็นผลมาจากการปัจจัยต่างๆ ที่เกี่ยวข้อง

โดยปัจจัยเหล่านี้สามารถสนับสนุนความต้องการของบุคคลทั้ง ทางร่างกาย และจิตใจได้เหมาะสม เป็นการแสดงออกของบุคคลที่จะเลือกปฏิบัติในกิจกรรมนั้นๆ

สายจิตร สุขส่วน (2546: 14) ได้สรุปว่า ความพึงพอใจเป็นความรู้สึกที่มีต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่ง ซึ่งเป็นไปได้ทั้งทางบวกและทางลบ แต่ถ้าเมื่อได้ที่สิ่งนั้นสามารถตอบสนับสนุนความต้องการหรือทำให้บรรลุจุดมุ่งหมายได้ ก็จะเกิดความรู้สึกทางบวก แต่ในทางตรงกันข้าม ถ้าสิ่งใดสร้างความรู้สึกผิดหวังไม่บรรลุจุดมุ่งหมาย ก็จะทำให้เกิดความรู้สึกทางลบเป็นความรู้สึกไม่พึงพอใจ

อรรถพร (2546: 29) ได้สรุปว่า ความพึงพอใจ หมายถึง ทัศนคติหรือระดับความพึงพอใจของบุคคล ต่อ กิจกรรมต่างๆ ซึ่งสะท้อนให้เห็นถึงประสิทธิภาพของกิจกรรมนั้นๆ โดยเกิดจากพื้นฐานของการรับรู้ ค่านิยม และประสบการณ์ที่แต่ละบุคคลได้รับ ระดับของความพึงพอใจจะเกิดขึ้นเมื่อกิจกรรมนั้นๆ สามารถตอบสนองความต้องการแก่บุคคลนั้นได้

ซึ่งสอดคล้องกับ อุทัยพรรณ สุดใจ (2545:7) กล่าวว่า ความพึงพอใจ หมายถึง ความรู้สึกหรือทัศนคติของบุคคลที่มีต่อ สิ่งใดสิ่งหนึ่งโดยอาจจะเป็นไปในเชิงประเมินค่า ว่าความรู้สึกหรือทัศนคติต่อสิ่งหนึ่งสิ่งใดนั้น เป็นไปในทางบวกหรือทางลบ

ไฟบุลย์ ช่างเรียน (2516. หน้า 146-147 อ้างอิงจาก นริชา นราศรี 2544. หน้า 28) ได้กล่าวถึง ความหมายของความพึงพอใจสรุปได้ว่า “ความพึงพอใจ” เป็นความต้องการทางร่างกายมีความรุนแรงในตัวบุคคลในการร่วมกิจกรรม เพื่อสนับสนุนความต้องการทางร่างกาย เป็นผลทำให้เกิดความพึงพอใจแล้วจะรู้สึกต้องการความมั่นคง ปลอดภัย เมื่อบุคคลได้รับการตอบสนับสนุนความต้องการทางร่างกายและความต้องการความมั่นคงแล้วบุคคลจะเกิดความผูกพันมากขึ้นเพื่อให้เป็นที่ยอมรับว่าตนเป็นส่วนหนึ่งของกลุ่ม

จากความหมายข้างต้น สรุปได้ว่าความพึงพอใจ หมายถึง ความรู้สึก ทัศนคติส่วนบุคคลต่อ กิจกรรม ต่างๆ แสดงออกโดยการประเมินค่า ทั้งทางบวกและทางลบ เช่น สายตา คำพูด ลักษณะท่าทาง เป็นต้น เจ้าหน้าที่ทุกฝ่ายให้สามารถทำงานทดแทนกันได้ ปรับปรุงระบบการบริการประชาชนให้เกิดความสะดวก รวดเร็ว ยุติธรรมมากขึ้น แก้ไขระบบที่ไม่ดี แก้ไขระบบ กฎหมาย ขั้นตอนต่างๆ ที่มีความล้าสมัย ซ้ำซ้อน พัฒนาความรู้ ความสามารถ และทักษะต่างๆ แก้เจ้าหน้าที่ในด้านการให้บริการแก่ประชาชน และปลูกจิตสำนึกของการเป็นผู้ให้บริการ มีการประเมินและติดตามผลงานของบุคลากรอย่างสม่ำเสมอ สร้างขวัญ กำลังใจ และทัศนคติของเจ้าหน้าที่เพื่อให้ประชาชนเกิดความพึงพอใจเมื่อมารับบริการ

องค์ประกอบของความพึงพอใจ

จิตตินันท์ เเดชะคุปต์, วีรวัฒน์ ปันนิตามัย และสุรุกุล เจนอบรม (2542, อ้างถึงในปานจิต บูรณสมภพ. 2548 : 27) ได้กล่าวว่า องค์ประกอบของความพึงพอใจในการบริการ เป็นความพึงพอใจในการบริการที่เกิดขึ้น ในกระบวนการบริการระหว่างผู้ให้บริการและผู้รับบริการ เป็นผลของการรับรู้และประเมินคุณภาพของการบริการในสิ่งที่ผู้รับบริการคาดหวังว่าควรจะได้รับและสิ่งที่ผู้รับบริการได้รับจริงจากการบริการในแต่ละสถานการณ์การบริการหนึ่ง ซึ่งระดับของความพึงพอใจอาจไม่คงที่ผันแปรไปตามช่วงเวลาที่แตกต่างกันได้ ทั้งนี้ ความพึงพอใจในการบริการประกอบด้วย

1. ด้านการรับรู้คุณภาพของผลิตภัณฑ์บริการ ผู้รับบริการจะรับรู้ว่าผลิตภัณฑ์บริการที่ได้รับมีลักษณะตามพันธะสัญญาของกิจกรรมการบริการแต่ละประเภทตามที่ควรจะเป็นมากน้อยเพียงใด

2. ด้านการรับรู้คุณภาพของการนำเสนอบริการ ผู้รับบริการจะรับรู้ว่า วิธีการนำเสนอบริการในกระบวนการบริการของผู้ให้บริการมีความเหมาะสมมากน้อยเพียงใด ไม่ว่าจะเป็นความสะดวกในการเข้าถึงบริการ พฤติกรรมการแสดงออกของการให้บริการตามบทบาทหน้าที่ และปฏิกริยาการตอบสนับสนุนการบริการของผู้ให้บริการต่อผู้รับบริการในด้านความรับผิดชอบต่องาน การใช้ภาษาสื่อความหมายและการปฏิบัติตนในการให้บริการ สิ่งเหล่านี้เกี่ยวข้องการสร้างความพึงพอใจให้กับลูกค้าด้วยไมตรีจิตของการบริการที่แท้จริง

ความพึงพอใจของผู้รับบริการ

ฟาร์มาเน็ต (PharmaNet, ม.ป.ป.) กล่าวว่า ผู้ให้บริการทุกประเภท ไม่ว่าภาครัฐหรือเอกชน ต่างก็ มุ่งหวังที่จะสร้างความพึงพอใจสูงสุด ให้กับผู้รับบริการด้วยกันทั้งสิ้น ปัจจุบันองค์กรชั้นนำทั่วโลก จะมีการวิจัย เพื่อประเมิน ระดับความพึงพอใจของผู้รับบริการอย่างจริงจัง และต่อเนื่อง เพื่อนำมาปรับปรุงการบริการให้ดี ยิ่งๆขึ้น สุ่มความสำเร็จที่ยั่งยืนถาวรขององค์กรสืบไป เมื่อกล่าวถึงการบริการ ทุกคนเคยมีประสบการณ์ในการ ให้บริการมาแล้ว เพียงแต่อาจจะนึกไม่ออก เพราะมีภาพการบริการว่าเป็นงานของ พนักงานร้านอาหาร พนักงานโรงแรม พนักงานโทรศัพท์ หรือพนักงานขาย เพราะคิดว่าบริการเป็นงานในอาชีพเท่านั้น ที่ถูกต้อง แล้ว การบริการหมายถึง การกระทำใดๆ เพื่อตอบสนองความต้องการของผู้อื่น จึงเป็นเรื่องของคนสองฝ่าย คือ ผู้ให้บริการ และผู้รับบริการ เมื่อกล่าวถึงการให้บริการในเชิงความสัมพันธ์ทางสังคม เช่น พ่อแม่กับลูก หรือ ระหว่างเพื่อน ผู้ให้บริการอาจไม่สนใจความพึงพอใจของผู้รับบริการ แต่ในการให้บริการทางอาชีพนั้น ความพึง พพอใจสูงสุดของผู้รับบริการ เป็น เป้าหมายสำคัญ ซึ่งจะเกิดจากการได้รับบริการที่ตรงกับความต้องการที่แท้จริง พร้อมกับความสุขเท่านั้น ดังนั้น การรู้สึกความต้องการที่แท้จริง จึงเป็นสิ่งสำคัญ ที่ต้องหาให้ได้ เพื่อให้บริการ นั้น สร้างความพึงพอใจได้สูงสุด

ไรแลนเดอร์ และโพรโวส์ (Rylander and Provost, 2006) ได้กล่าวถึงผลของเทคโนโลยีต่อความพึง พพอใจของลูกค้า โดยในปัจจุบันผู้ให้บริการส่วนใหญ่มักจะพึ่งพาเทคโนโลยีในการดูแลลูกค้า เช่นให้ลูกค้าฝากร ข้อความทางโทรศัพท์ หรือให้ฟังรายละเอียดจากเทปบันทึกเสียงของการกดหมายเลขทางโทรศัพท์ ต่อเนื่องกันไป ซึ่งบางครั้งอาจทำให้ลูกค้ายิ่งหวิความไม่พอใจมากขึ้น การที่ผู้ให้บริการอาศัยเทคโนโลยีในการ ดูแลความพึงพอใจของลูกค้า เนื่องจากขาดแคลนงบประมาณในการดำเนินการ ทำให้ต้องจำกัดจำนวน พนักงาน ซึ่งสาเหตุหลักประการหนึ่งที่ทำให้ลูกค้าไม่พึงพอใจ คือ ขาดการติดต่อสื่อสารกับพนักงาน/เจ้าหน้าที่ ดังนั้นสิ่งสำคัญสำหรับผู้ให้บริการคือ ควรจัดหา พนักงาน/เจ้าหน้าที่ที่มีความสามารถในการดำเนินงานแก่ไข ปัญหาต่างๆ ที่อาจมีจากการให้บริการ ซึ่งจะทำให้ลูกค้าเกิดความภักดีและใช้บริการอย่างต่อเนื่องตลอดไป การ ใช้เทคโนโลยีในการให้บริการควรเป็นเพียงสิ่งสนับสนุน แต่ไม่ใช่มาแทนที่พนักงาน/เจ้าหน้าที่

ความพึงพอใจเกิดจากการประเมินความแตกต่างระหว่างสิ่งที่คาดหวังกับสิ่งที่ได้รับจริงในสถานการณ์ หนึ่ง สามารถเปลี่ยนแปลงได้ตลอดเวลาตามปัจจัยแวดล้อมและสถานการณ์ที่เกิดขึ้น ผ่านการแสดงออกทาง อารมณ์และความรู้สึกในทางบวกของบุคคลต่อสิ่งหนึ่งสิ่งใด เป็นความรู้สึกชอบสิ่งใดสิ่งหนึ่งที่ผันแปรได้ตาม ปัจจัยที่ไม่เกี่ยวข้องกับความคาดหวังของบุคคลในแต่ละสถานการณ์ ซึ่งความพึงพอใจเป็นความรู้สึกที่แสดง ออกมานะรดับมากน้อยได้ ขึ้นอยู่กับความแตกต่างของการประเมินสิ่งที่ได้รับจริงกับสิ่งที่คาดหวังไว้

นอกจากนี้ความพึงพอใจของบุคคลใดบุคคลหนึ่งจะถูกกำหนดจากความรู้สึกของแต่ละบุคคล โดยจาก การพิจารณาความแตกต่างระหว่างผลตอบแทนที่เกิดขึ้นจริงและผลตอบแทนที่เขามีความรู้สึกว่าเขารู้จะ ได้รับแล้ว ถ้าหากผลตอบแทนที่ได้รับจริงมากกว่าผลตอบแทนที่เขากادว่าจะได้รับย่อมจะก่อให้เกิดความพึง พพอใจขึ้น ซึ่งความพอใจจะมากหรือน้อยหรือไม่พึงพอใจนั้น ขึ้นอยู่กับความยุติธรรมของผลตอบแทน (อัจฉรา สมชาย, 2545)

การวัดความพึงพอใจที่มีต่อการบริการ

ภณิตา ชัยปัญญา (2541) กล่าวว่าความพึงพอใจที่มีต่อการใช้บริการจะเกิดขึ้นหรือไม่นั้นจะต้อง พิจารณาถึงลักษณะของการให้บริการขององค์กร ประกอบกับระดับความรู้สึกของผู้มารับบริการของแต่ละ บุคคล หากจะวัดความพึงพอใจในการใช้บริการสามารถทำได้หลายวิธี ดังนี้ เช่น การใช้แบบสอบถาม การ สัมภาษณ์ และการสังเกต

1. การใช้แบบสอบถาม ซึ่งเป็นวิธีการที่นิยมใช้กันแพร่หลายวิธีหนึ่ง โดยการขอความร่วมมือจากกลุ่ม บุคคลที่ต้องการ สามารถแสดงความคิดเห็นลงในแบบฟอร์มที่กำหนดคำตอบไว้ให้เลือกตอบหรือเป็นคำตอบ อิสระ เช่น ลักษณะของการให้บริการ สถานที่ให้บริการ บุคลากรที่ให้บริการ เป็นต้น

2. การสัมภาษณ์ เป็นวิธีการที่ต้องอาศัยเทคนิคและความชำนาญพิเศษของผู้สัมภาษณ์ที่จะจูงใจให้ผู้ถูกสัมภาษณ์ตอบคำถามให้ตรงกับข้อเท็จจริง

3. การสังเกต เป็นวิธีการสังเกตจากพฤติกรรมทั้งก่อนมารับบริการ ขณะรับบริการ และหลังจากการได้รับบริการแล้ว เช่น การสังเกตภาระทางกายภาพ การพูด สีหน้า และความคืบของการมาขอรับการบริการ เป็นต้น ผู้วิจัยจะต้องกระทำอย่างจริงจังและมีแบบแผนที่แน่นอน (ชานันท์ ถ้าคู่, 2545)

การวัดความพึงพอใจนั้น บุญเรือง จรศิลป์ (2529) ได้ให้บรรคนະเกี่ยวกับเรื่องนี้ว่า ทัศนคติหรือเจตคติเป็นนามธรรม เป็นการแสดงออกค่อนข้างซับซ้อน จึงเป็นการยากที่จะวัด ทัศนคติได้โดยตรง แต่ความสามารถที่จะวัดทัศนคติได้โดยอ้อมโดยวัดความคิดเห็นของบุคคล เหล่านั้นแทน ฉะนั้นการวัดความพึงพอใจมีขอบเขตที่จำกัดด้วย อาจมีความคลาดเคลื่อนเกิดขึ้น ถ้าบุคคลเหล่านั้นแสดงความคิดเห็นไม่ตรงกับความรู้สึกที่แท้จริง ซึ่งความคลาดเคลื่อนเหล่านี้ย่อม เกิดขึ้นได้เป็นธรรมชาติของการวัดโดยทั่วๆ ไป

ความพึงพอใจในการบริการมีความสำคัญต่อการดำเนินงานบริการให้สามารถเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ ซึ่งลักษณะทั่วไปมีดังนี้

1. ความพึงพอใจเป็นการแสดงออกทางอารมณ์ และความรู้สึกในทางบวกของบุคคลต่อสิ่งหนึ่งสิ่งใด บุคคลจำเป็นต้องปฏิสัมพันธ์กับสิ่งแวดล้อมรอบตัว การตอบสนองความต้องการส่วนบุคคลด้วยการต่อตอบกับบุคคลอื่น และสิ่งต่างๆ ในชีวิตประจำวัน ทำให้แต่ละคนมีประสบการณ์การเรียนรู้สิ่งที่จะได้รับตอบแทนแตกต่างกันไป ในสถานการณ์การบริการก็เป็นเช่นเดียวกับบุคคลรับรู้หลายสิ่งหลายอย่างเกี่ยวกับการบริการ ไม่ว่าจะเป็นประเภทของการบริการหรือคุณภาพของการบริการ ซึ่งประสบการณ์ที่ได้รับจากการสัมผัสรับบริการ ต่างๆ หากเป็นไปตามความต้องการของผู้รับบริการ โดยทำให้ผู้รับบริการได้รับสิ่งที่คาดหวังก็ย่อมก่อให้เกิดความรู้สึกที่ดีและพึงพอใจ

2. ความพึงพอใจเกิดจากการประเมินความแตกต่างระหว่างสิ่งที่คาดหวังกับสิ่งที่ได้รับจริงในสถานการณ์บริการก่อนที่ประชาชนจะมาใช้บริการ

จากแนวคิดดังกล่าวข้างต้นพอจะสรุปได้ว่า “ความพึงพอใจ” เป็นการแสดงความรู้สึกตื่ใจยินดีของเฉพาะบุคคลในการตอบสนองความต้องการในส่วนที่ขาดหายไป ซึ่งเป็นผลมาจากการปัจจัยต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้อง โดยปัจจัยเหล่านี้สามารถสนองความต้องการของบุคคลทั้งทางร่างกายและจิตใจได้เหมาะสม และเป็นการแสดงออกทางพฤติกรรมของบุคคลที่จะเลือกปฏิบัติในกิจกรรมนั้นๆ

3. แนวคิดและทฤษฎีเกี่ยวกับการให้บริการ

การให้บริการ เป็นหน้าที่หลักสำคัญในการบริการงานในภาครัฐ โดยเฉพาะงานที่จะต้องมีการติดต่อสัมพันธ์กับประชาชนโดยตรง โดยหน่วยงานและเจ้าหน้าที่ผู้ให้บริการมีหน้าที่ในการส่งต่อการบริการ (Delivery Service) ให้แก่ผู้รับบริการ กล่าวคือ คุณค่าประการแรกของการบริการงานรัฐกิจทั้งหมดคือ การปฏิบัติงานด้วยการให้บริการที่ก่อให้เกิดความพึงพอใจซึ่งมีลักษณะสำคัญ 5 ประการ คือ

การให้บริการอย่างเท่าเทียมกัน (Equivalent Service)

การให้บริการอย่างรวดเร็วทันเวลา (Timely Service)

การให้บริการอย่างเพียงพอ (Ample Service)

การให้บริการอย่างต่อเนื่อง (Continuous Service)

การให้บริการอย่างก้าวหน้า (Progressive Service) (John D. Millett, 1951)

ความหมายของการบริการ

ราชบัณฑิตสถาน (2530:295) ได้ให้ความหมายของคำว่า “บริการ” ไว้ว่า ปฏิบัติรับใช้ให้ความสะดวกต่างๆ การบริการในภาษาอังกฤษคือ Service หมายถึง การกระทำที่เป็นไปเพื่อให้ความช่วยเหลือเป็นประโยชน์ต่อผู้อื่นในลักษณะของการปฏิบัติด้วยความเอาใจใส่ ใกล้ชิด อบอุ่น มีเมตตาจิต ซึ่งอาจจะอธิบายความหมายจากแต่ละตัวอักษร (วีระพงษ์ เฉลิมจิรรัตน์, คุณภาพในงานบริการ: 2538) ได้ดังนี้

1. S Smile & Sympathy ยิ้มແຍ້ມແຈ່ນໃສແລະເອາໄຈໃສ
 2. E Early Response & Equity ເຮົວໄວຮັບສອງຍ່າງມີຄວາມເສມວກາດ
 3. R Responsibility & Respectful ສໍານັກຮັບຜິດຂອບແລະນັບຄືໃຫ້ເກີຍຕີລູກຄ໏າ
 4. V Voluntary manner ມອບບໍລິກາດຕ້ວຍໃຈສັນກົມ
 5. I Image Enhancing & Integrity ເພື່ອເສີມກາພພລົນຂອງອົງກຳກາຣແລະເພື່ອຄຸນຮຽນ ຄວາມສຸງລົງທະບຽນ
 6. C Courtesy ເປັນມິຕີເວຼີ້ວິເພື່ອເອາໄຈໃສ
 7. E Enthusiasm ວ່ອງໄວກະຕືອງຮູ້ຮັນ
- ສໍາຫັບແນວຄົດເກີຍກັບກາຣບໍລິກາດທີ່ໄດ້ມີຜູ້ໃຫ້ຄວາມໝາຍໄວ້ດັ່ງນີ້

Kotler (1994 : p. 464-468) ກລ່າວວ່າ ກາຣບໍລິກາດ ໝາຍຖື່ງ ກິຈກາຣມທີ່ອປະລົງບຸຄຄລ ໜຶ່ງໄໝ່ສາມາດນຳເສນວໃຫ້ອັກຄຸ່ມໜຶ່ງ ຜົ່ງເປັນສິ່ງທີ່ໄໝ່ສາມາດຈັບຕົ້ນໄດ້ແລະໄໝ່ໄດ້ສັ່ງຜູ້ຂອງຄວາມເປັນເຈົ້າຂອງສິ່ງໄດ້ ທີ່ນີ້ກາຣກະທຳດັ່ງກ່າວຈະຮົມທີ່ໄໝ່ຮົມຍູ້ກັບສິນຄ໏າທີ່ມີຕົວຕົນໄດ້

ສແຕນຕອນ (ສຸນັ້ນທີ່ ບຸບຸງໂຮດມ, 2543 : ພັນ 23; ອ້າງອີງຈາກ Stanton. 1981. Fundamentals of Marketing. p. 441) ໄດ້ຂໍຍາຍຄວາມໃຫ້ຊັດເຈນຍິ່ງຂຶ້ນໃນຄວາມໝາຍທີ່ວ່າກາຣບໍລິກາດ ໝາຍຖື່ງ ກິຈກາຣມທີ່ອປະລົງບຸຄຄລ ທີ່ສາມາດຕອບສູນຄວາມຕ້ອງກາຣໃຫ້ເກີດຄວາມພຶ້ງພອໃຈ ດ້ວຍລັກໝະນະເພາະຕົວຂອງມັນເອງທີ່ຈັບຕົ້ນໄມ້ໄດ້ແລະໄໝ່ຈຳເປັນຕົ້ນຮົມຍູ້ກັບກາຣຂາຍສິນຄ໏າທີ່ຮູ້ບໍລິກາດໄດ້ ກາຣໃຫ້ບໍລິກາດອາຈະເກີຍຂົ້ນກັບກາຣໃໝ່ ທີ່ໄໝ່ມີໃຊ້ສິນຄ໏າທີ່ມີຕົວຕົນແຕ່ໄໝ່ແສດງຄວາມເປັນເຈົ້າຂອງສິນຄ໏າ

ກຣອນຮູ້ສ (ສຸນັ້ນທີ່ ບຸບຸງໂຮດມ, 2543 : ພັນ 22 ; ອ້າງອີງຈາກ Gronroos. 1990. Service Management and Marketing. p. 27) ໄດ້ຂໍຍາຍຄວາມຄຳວ່າ ບໍລິກາດ ໝາຍຖື່ງ ກິຈກາຣມໜຶ່ງທີ່ມີລັກໝະນະ ໄນມັກ ຈັບຕົ້ນໄມ້ໄດ້ຈົ່ງໂດຍທ່ວ່າໄປໄໝ່ຈຳເປັນຕົ້ນທຸກຄຣົນທີ່ເກີດຂຶ້ນຈາກກາຣປະລົງສັນພັນຮ່ວ່າງລູກຄ໏າກັບພັນກັງການ ບໍລິກາດທີ່ໄໝ່ລູກຄ໏າກັບບໍລິກາດສິນຄ໏າ ທີ່ຮູ້ລູກຄ໏າກັບຮະບບຂອງກາຣໃຫ້ບໍລິກາດທີ່ໄດ້ຈັດໄວ້ເພື່ອໜ່າຍຜ່ອນຄລາຍປ້າຍໆຫາຂອງລູກຄ໏າ

ສຸນັ້ນທີ່ ບຸບຸງໂຮດມ (2543 : ພັນ 22) ກລ່າວວ່າ “ກາຣບໍລິກາດ” ໝາຍຖື່ງ ກິຈກາຣມໜຶ່ງທີ່ໄໝ່ຊຸດຂອງ ກິຈກາຣມ່າຍອ່າງທີ່ເກີດຂຶ້ນຈາກກາຣປະລົງສັນພັນຮ່ວ່າງລູກຄ໏າກັບບຸຄຄລທີ່ອຸປະກອນຍ່າງໄດ້ຢ່າງໜຶ່ງ ຜົ່ງທຳໃຫ້ລູກຄ໏າເກີດຄວາມພຶ້ງພອໃຈ

ສຸດາດວງ ເຮືອງຮູ້ຈິຮະ (2541 : ພັນ 116) ກລ່າວວ່າ ຈານບໍລິກາດ ຄື່ອ ຈານທີ່ໄໝ່ມີຕົວຕົນສັນພັນຮ່ວ່າ ແຕ່ ສາມາດສ້າງຄວາມພອໃຈໃນກາຣຕອບສູນຄວາມຕ້ອງກາຣຂອງຜູ້ບໍລິກາດ ທີ່ໄໝ່ຜູ້ໃຫ້ຕາດຮູກຈີໄດ້

ມາຮວິທາລ້າຍສູໂຂ້ທ້ຽຮຣມາອີຣາຈ (2530 : ພ່າຍທີ່ 1-7) ໃຫ້ຄວາມໝາຍຂອງຮະບບບໍລິກາດ (Service Systems) ໝາຍຖື່ງ ກາຣຈັດວາງແບບແຜນກາຣດຳເນີນກາຣຕ່າງໆ ໃນອັນທີ່ຈະໃຫ້ບໍລິກາດທີ່ຕອບສູນຄວາມຕ້ອງກາຣຂອງບຸຄຄລທີ່ມີມາຮັບບໍລິກາດ ໃນກາຣຈັດກາຣຮະບບບໍລິກາດສັນຍາໃໝ່ ຈະເນັ້ນຄວາມຕ້ອງກາຣຂອງລູກຄ໏າແລະຄວາມສັນພັນຮ່ວ່າງລູກຄ໏າໃນກະບວນກາຣຈັດກາຣບໍລິກາດ ຂອງບຸຄຄລທີ່ປະລົງດິນກາຣສັນພັນຮ່ວ່າງ ສະໜັກ ຜົ່ງຈະເປັນເຄື່ອງຂຶ້ວດຄວາມສຳເຮົ່ງທີ່ໄໝ່ລົ້ມເຫລວຂອງກາຣບໍລິກາດດັ່ງກ່າວ

ກາຣບໍລິກາດ ໝາຍຖື່ງ ກິຈກາຣມທີ່ມາຮັບບໍລິກາດ ດຳເນີນກາຣຕ່າງໆ ໄດ້ຢ່າງໜຶ່ງເປັນກາຣຈັດວາງແບບ ດຳເນີນກາຣຕ່າງໆ ຂອງສັບກັນກາຣສຶກຂາຍໃນກາຣຕອບສູນຄວາມຕ້ອງກາຣຂອງບຸຄຄລອື່ນຕາມທີ່ຄາດຫວັງແລະທຳໄໝ້ ເກີດຄວາມພຶ້ງພອໃຈຂອງບຸຄຄລທີ່ມາຮັບບໍລິກາດ

ນອກຈາກນີ້ Service ຍັງມີຄວາມໝາຍອື່ນໆ ດ້ວຍເຫັນ Satisfaction ສ້າງຄວາມພຶ້ງພອໃຈ Expectation ເປັນໄປຕາມຄວາມຄາດຫວັງ Reliability ເຊື່ອມັນໄດ້ Value ສິ່ງທີ່ທຳນັນມີປະລິບປະງານ ໃຫ້ຂໍ້ມູນຂ່າວສານ ທີ່ຄູກຕ້ອງ Competence ບໍລິກາດອ່າຍາຍສາມາດເຊື່ອງຫາຍ໌ Electronics ໃຊ້ຮະບບອີເລີກທຣອນິກສ໌ຊ່າຍໃຫ້ສະໜັກ ຮວດເຮົວຂຶ້ນ

ຈາກແນວຄົດດັ່ງກ່າວຈ່າວຂ້າງຕົ້ນສຽງໄດ້ວ່າ ກາຣບໍລິກາດ ຄື່ອ ກິຈກາຣມທີ່ໄໝ່ມີຕົວຕົນແລະສັນພັນຮ່ວ່າ ແຕ່ ສາມາດສ້າງຄວາມພຶ້ງພອໃຈໃຫ້ກັບຜູ້ບໍລິກາດໄດ້ ຜົ່ງສິນຄ໏າເກີຍຂົ້ນກັບບໍລິກາດມີລັກໝະນະທີ່ແຕກຕ່າງຈາກສິນຄ໏າທ່ວ່າໄປ ຄື່ອ

การตัดสินใจซื้อบริการจะขึ้นอยู่กับความไว้วางใจของลูกค้า เป็นสินค้าที่จับต้องไม่ได้ การผลิตและการบริโภค บริการจะเกิดขึ้นในเวลาเดียวกันหรือใกล้เคียงกัน ไม่สามารถกำหนดได้แน่นอนเก็บรักษาสินค้าไว้ไม่ได้ และไม่สามารถแสดงความเป็นเจ้าของ

ลักษณะเฉพาะของงานบริการ

งานบริการมีลักษณะเฉพาะ ดังต่อไปนี้

1. ได้รับความพอใจหรือไม่พอใจ ก็จะเกิดความรู้สึกในทันที งานบริการเป็นงานให้ความช่วยเหลือและอำนวยความสะดวก ตั้งนั้นเมื่อผู้รับบริการได้รับการสนับสนุนอย่างต่อเนื่องตามความต้องการที่จะแสดงออกถึงความรู้สึกที่ดี แต่ในทางกลับกันถ้าไม่ได้รับความพอใจ ก็จะเกิดความรู้สึกในทางที่ไม่ดีต่อผู้ให้บริการและองค์กร ที่ให้บริการในทันทีเช่นกัน

2. ผลของการบริการเกิดขึ้นได้ตลอดเวลาและแปรผลได้รวดเร็ว งานบริการเริ่มต้นและดำเนินการได้ในทุกขณะ ทั้งในตอนต้น ท่ามกลางและในตอนท้าย เพราะไม่มีข้อจำกัดว่าจะต้องให้บริการเฉพาะในเวลาหนึ่งเวลาใด

3. ผลของการบริการเข้มข้นไปถึงคนและองค์กร งานบริการสร้างความรู้ในทันทีที่ได้รับบริการจึงสามารถแปรเปลี่ยนเป็นผลจากการให้บริการได้ทั้งในแบบเดียวและไม่เดียว อาจจะแปรผลจากการให้บริการได้ทั้งในแบบเดียวและไม่เดียว

4. ผิดพลาดแล้วซัดเชยด้วยสิ่งอื่นก็เพียงแค่บรรเทาความไม่พอใจ การบริการที่ผิดพลาดบกพร่องไม่สามารถเปลี่ยนความรู้สึกของผู้รับบริการให้กลับมาดีได้ นอกจากเป็นการลดความพอใจที่เกิดขึ้นได้น้อยลง

5. สร้างทัศนคติต่อบุคคล องค์กรและองค์การได้อย่างมาก การบริการสามารถสร้างความรู้สึกชอบหรือไม่ชอบ ที่มีต่อผู้ให้บริการหรือองค์กรอย่างมากมายไม่มีขีดจำกัดขึ้นอยู่กับลักษณะของการให้บริการที่มีมากน้อยเพียงใดสำคัญมากน้อยเท่าใด

6. สร้างภาพลักษณ์ให้องค์กรและองค์การเป็นเวลานาน การบริการทั้งที่ดีและไม่ดีจะติดอยู่ในความทรงจำของผู้บริการอยู่ตลอดไป แม้เมื่อมีการปรับปรุงแก้ไขบริการให้ดีขึ้นมากแล้ว แต่ภาพเก่าที่ไม่ดียังคงหลงเหลืออยู่กว่าที่จะล้างภาพลักษณ์ที่อับลักษณ์ได้ต้องใช้เวลานานเป็นสิบๆ ปี

7. หากเกิดการบกพร่องจะเห็นได้ชัด บริการเป็นสิ่งที่ไวต่อการรับรู้เมื่อมีสิ่งหนึ่งสิ่งใดไม่สมบูรณ์หรือขาดตกบกพร่องก็จะปรากฏให้เห็นได้ในทันทีทันใด จึงต้องระมัดระวังในเรื่องบริการให้มาก

8. ต้องการคนเป็นส่วนสำคัญในการสร้างบริการที่ดี บริการจะดีหรือไม่ดีมากน้อยเพียงใดขึ้นอยู่กับผู้ให้บริการ ถ้าได้คุณมีจิตสำนึกในการให้บริการดี มีทัศนคติต่อการให้บริการดีและได้รับการปลูกฝังนิสัยในการให้บริการและฝึกฝนตนเองมาดี ก็จะทำให้เกิดการบริการที่เป็นเลิศ ในทางกลับกันถ้าได้คนไม่ดีมาเป็นผู้ทำงานให้บริการก็จะเท่ากับผิดพลาดตั้งแต่ต้นแล้วจะหวังให้เกิดบริการที่ดีคงเป็นไปได้ยาก

9. คนเป็นตัวแปรที่สำคัญในการสร้างและทำลายงานบริการ บริการที่ผิดพลาดบกพร่อง นำความเสียหายมากสู่องค์กรจะพบว่าส่วนใหญ่เกิดจากคน องค์กรหลายแห่งเคยได้รับชื่อเสียงยกย่องว่าให้บริการดี แต่พอเปลี่ยนทีมงานที่ให้บริการก็มีเสียงสะท้อนว่าให้บริการด้วยคุณภาพหรือให้บริการไม่ดีดังเดิมและอาจถึงขั้นทำให้เสียผู้รับบริการเดิมไปได้

องค์ประกอบของงานบริการ

ไกรฤกษ์ ไมตรีวงศ์ (2552) ได้อธิบายถึงองค์ประกอบที่เกี่ยวข้องกับการให้บริการที่ดี ได้แก่

1. อาคารสถานที่ โดยเฉพาะห้องน้ำต้องสะอาด ปราศจากกลิ่นเหม็น มีภูมิทัศน์ที่ดี ภายในอาคารมีภูมิระเบียบต่างๆ ที่สามารถชี้แจงให้ประชาชนรับทราบได้อย่างชัดเจน อุปกรณ์ เครื่องมือ เครื่องใช้สำนักงานมีจำนวนที่เพียงพอและเหมาะสมในการทำงาน

2. บุคลากร ทั้งในระดับผู้บังคับบัญชา และผู้ปฏิบัติงาน ควรมีความรู้ความสามารถและความรับผิดชอบ พัฒนาการให้บริการ มีจิตบริการ โดยจิตบริการที่สำคัญฯ มีดังนี้

2.1 พุฒาไฟเรา นิมนวล

2.2 ไม่คุ้ม หมายความ لامปาม หรือรังเกียจ

2.3 ให้ข้อมูลให้คำแนะนำได้ถูกต้อง

2.4 แก้ไขปัญหาได้ทุกเรื่อง

2.5 ไม่ปฏิเสธทันทีแต่มีทางเลือกให้

นอกจากนี้ ประชญา เวสารัชช (2540, อ้างถึงใน ปานจิต. 2548 : 6) กล่าวว่า องค์ประกอบของการบริการไว้ดังนี้

1. สภาพแวดล้อม หมายถึง สภาพทั่วไปซึ่งไม่เกี่ยวข้องโดยตรงกับการบริการ แต่สภาพแวดล้อมที่ส่งผลกระทบต่อความรู้สึกของผู้มารับบริการที่สำคัญได้แก่

1.1. การเดินทางที่ง่ายและสะดวกในการเดินทางมาติดต่อขอรับบริการ

1.2. สถานที่ของหน่วยบริการ ได้แก่ ตัวอาคาร สภาพแวดล้อมของหน่วยบริการ สถานที่รับบริการ ต้องมีลักษณะและสภาพที่เหมาะสม มีความกว้างขวาง สะอาด และปลอดภัย รวมทั้งจัดสิ่งอำนวยความสะดวกให้กับผู้มารับบริการ

2. การประชาสัมพันธ์ จะช่วยให้ผู้รับบริการเกิดความมั่นใจในการติดต่อ ทำให้รู้เงื่อนไข รู้ขั้นตอนและวิธีปฏิบัติคนในการติดต่อขอรับบริการ

3. กระบวนการบริการ ความประทับใจที่ดีของผู้รับบริการ การขึ้นอยู่กับกระบวนการบริการที่รวดเร็ว ชัดเจน มีระเบียบ มีประสิทธิภาพ ถูกต้อง โปร่งใส และสะดวก

4. พฤติกรรมและวิธีการบริการของผู้ให้บริการ เป็นองค์ประกอบที่มีความสำคัญมากที่สุดในการสร้างความพึงพอใจในการบริการ เพราะผู้รับบริการได้รับประสบการณ์โดยตรงจากการสัมผัสถูกต้อง ซึ่งสิ่งที่เกี่ยวข้องกับผู้ให้บริการ มีดังนี้

4.1 บุคลิกภาพและการประทับใจของผู้ให้บริการได้แก่ รูปร่างหน้าตา เสื้อผ้า เครื่องแต่งกาย

4.2 การพูดจาและการตอบคำถามของผู้ให้บริการ

ความสำคัญของการบริการ

คอทเลอร์ (Kotler, 2000: 29) ได้กล่าวถึงการบริการว่าเป็นกิจกรรม ผลประโยชน์ หรือความพึงพอใจที่สนองความต้องการแก่ลูกค้า การบริการมีลักษณะสำคัญ 4 ประการ ได้แก่

1. ไม่สามารถจับต้องได้ (Intangibility) บริการไม่สามารถจับต้องได้ ดังนั้น กิจการต้องหาหลักประกันที่แสดงถึงคุณภาพและประโยชน์จากการบริการ ได้แก่

1.1. สถานที่ (Place) ต้องสามารถสร้างความเชื่อมั่นและความสะดวกให้กับผู้มาติดต่อ

1.2 บุคคล (People) พนักงานที่ให้บริการต้องแต่งกายเหมาะสม บุคลิกดี พูดจาดีเพื่อให้ลูกค้าเกิดความประทับใจและเกิดความเชื่อมั่นว่าบริการจะดีด้วย

1.3 เครื่องมือ (Equipment) เครื่องมือ อุปกรณ์ที่เกี่ยวข้องการการบริการต้องมีประสิทธิภาพ ให้บริการได้อย่างรวดเร็ว และลูกค้ามีความพึงพอใจ

1.4 วัสดุสื่อสาร (Communication material) สื่อโฆษณา และเอกสารเพื่อการโฆษณาต่างๆ ต้องสอดคล้องกับลักษณะของการบริการที่เสนอต่อลูกค้า และสอดคล้องกับลักษณะของลูกค้าด้วย

1.5 สัญลักษณ์ (Symbols) ชื่อ หรือ เครื่องหมาย ตราสินค้าที่ใช้ในการบริการต้องสื่อความหมายได้ชัดเจน ผู้บริโภคเรียกได้ถูกต้อง

1.6 ราคา (Price) การกำหนดราคาว่าเหมาะสมกับระดับการให้บริการ และง่ายต่อการจำแนกระดับบริการที่แตกต่าง

2. ไม่สามารถแบ่งแยกการให้บริการ (Inseparability) การให้บริการเป็นทั้งการผลิตและการบริโภคในขณะเดียวกัน ผู้ขายแต่ละรายจะมีลักษณะเฉพาะตัวหรือเอกลักษณ์ที่ไม่สามารถให้คนอื่นบริการแทนได้ เพราะต้องผลิตและบริโภคในเวลาเดียวกัน ทำให้การบริการลูกค้านั้นมีข้อจำกัดในเรื่องเวลา

3. ไม่แน่นอน (Variability) ลักษณะของการบริการไม่แน่นอน ขึ้นอยู่กับว่าผู้ให้บริการจะเป็นใคร จะให้บริการเมื่อใด ที่ไหน อย่างไร

4. ไม่สามารถเก็บไว้ได้ (Perishability) บริการไม่สามารถเก็บไว้ได้เหมือนสินค้าอื่นๆ ดังนั้น ถ้าลักษณะความต้องการไม่แน่นอนจะทำให้เกิดปัญหาหรือบริการไม่ทัน หรือ ไม่มีลูกค้าได้

นอกจากนี้ กอทเลอร์ (Kotler, 2000: 436) ยังได้อธิบายถึงงานที่สำคัญของการบริการมี 3 ประการ ได้แก่

1. การบริหารความแตกต่างจากคู่แข่ง (Managing competitive differentiation) งานการตลาดของผู้ให้บริการ ข้อสำคัญคือ จะต้องทำให้ผลิตภัณฑ์แตกต่างจากคู่แข่ง แม้จะเป็นการยากในการสร้างบริการให้เห็นถึงความแตกต่าง แต่สามารถทำได้ด้วยคุณภาพการบริการ (Service quality) และอีกสิ่งหนึ่งที่สำคัญคือ การรักษาและดับการให้บริการที่เหนือกว่าคู่แข่ง โดยต้องเสนอคุณภาพการบริการตามที่ลูกค้าได้คาดหวังไว้ ผู้ให้บริการต้องทำการวิจัยเพื่อให้ทราบถึงสิ่งที่ลูกค้าต้องการ(What) ช่วงเวลาที่ลูกค้าต้องการ(When) สถานที่ที่ลูกค้าต้องการ(Where) และรูปแบบการบริการที่ต้องการ (How) การวิจัยตลาดจะทำให้ทราบถึงเกณฑ์พิจารณาคุณภาพของการให้บริการ ดังนั้นการสร้างความแตกต่างจากคู่แข่งมีรายละเอียด ดังนี้

1.1 บริการที่เสนอ (Offer) โดยพิจารณาจากความคาดหวังของลูกค้า ซึ่งมีอยู่ 2 ประการคือ

1) การให้บริการพื้นฐานเป็นชุด (Primary service package) ได้แก่ สิ่งที่ลูกค้าหวังว่าจะได้รับจากการ เช่น สถาบันการศึกษา ลูกค้าคาดหวังว่าจะมีการเรียนการสอนที่ดี อาจารย์ผู้สอนมีความรู้ความสามารถ เป็นต้น

2) ลักษณะการให้บริการเสริม (Secondary service features) ได้แก่ บริการที่เพิ่มเติมนอกจำกัดการพื้นฐานที่จัดไว้ให้แล้ว เช่น สถาบันการศึกษามีชั้นมรมส่งเสริมทักษะด้านต่างๆ ให้แก่นักศึกษา มีทุนการศึกษา เป็นต้น

1.2 การส่งมอบบริการ (Delivery) การส่งมอบบริการที่มีคุณภาพสม่ำเสมอได้เหนือกว่าคู่แข่ง โดยการตอบสนองความคาดหวังด้านคุณภาพการให้บริการ ซึ่งความคาดหวังของลูกค้านั้นเกิดจากประสบการณ์ในอดีต ลูกค้าจะเลือกรับบริการโดยถือเกณฑ์ภายหลังจากการใช้บริการแล้ว โดยการเปรียบเทียบ บริการที่รับรู้กับบริการที่คาดหวัง ถ้าบริการที่รับรู้ต่างกว่าบริการที่คาดหวัง ลูกค้าจะไม่สนใจ ถ้าบริการที่รับรู้สูงกว่าบริการที่คาดหวัง ลูกค้าจะใช้บริการอีก

1.3 ภาพลักษณ์ (Image) การสร้างภาพลักษณ์สำหรับบริษัทที่ให้บริการโดยอาศัยสัญลักษณ์ (Symbols) ตราสินค้า (Brand) โดยอาศัยเครื่องมือการโฆษณา การประชาสัมพันธ์ และการสื่อสารทางการตลาดช่องทางอื่นๆ

2. การบริหารคุณภาพการให้บริการ (Managing service quality) เป็นการเปรียบเทียบบริการที่คาดหวังกับบริการที่ได้รับ ถ้าบริการที่รับรู้ต่างกว่าบริการที่คาดหวังลูกค้าจะรู้สึกว่าบริการไม่ได้คุณภาพ แต่ถ้าบริการที่ได้รับสูงกว่าความคาดหวัง ลูกค้าจะรู้สึกว่าบริการที่ได้รับมีคุณภาพ ซึ่งคุณภาพการบริการก็จะได้มาตรฐาน ดังนั้น การกำหนดคุณภาพของบริการที่สำคัญ ได้แก่

2.1 ความน่าเชื่อถือ (Reliability) ความสามารถในการบริการนั้นต้องทำให้มั่นใจว่าจะได้รับบริการที่ถูกต้องแน่นอน

2.2 ความเต็มใจและความพร้อม (Responsiveness) ความเต็มใจที่จะช่วยเหลือลูกค้าและเตรียมความพร้อมในการให้บริการ

2.3 การรับประกัน (Assurance) ความรู้และความสุภาพของผู้ให้บริการ และความสามารถในการถ่ายทอด ความเชื่อถือ และความเชื่อมั่น

2.4 การเอาใจใส่ (Empathy) การจัดหาดูแลเอาใจใส่เฉพาะรายให้กับลูกค้า

2.5 การสัมผัสได้ (Tangibles) มีสิ่งอำนวยความสะดวกทางวัสดุ เครื่องมือ บุคลากร อุปกรณ์ วัสดุทางการสื่อสาร

3. การบริหารประสิทธิภาพการให้บริการ(Managing productivity)ในการเพิ่มประสิทธิภาพการให้บริการ สามารถทำได้ 7 วิธี ดังนี้

- 3.1 การให้พนักงานทำงานมากขึ้น หรือมีความชำนาญสูงขึ้น โดยจ่ายค่าจ้างเท่าเดิม
- 3.2 เพิ่มปริมาณการให้บริการ โดยยอมสูญเสียคุณภาพบางอย่างลง
- 3.3 เปลี่ยนบริการให้เป็นแบบอุตสาหกรรมโดยเพิ่มเครื่องมือเข้ามาช่วยสร้างมาตรฐาน
- 3.4 การให้บริการที่ไปลดการใช้บริการ หรือสินค้าอื่นๆ
- 3.5 การออกแบบบริการให้มีประสิทธิภาพเพิ่มมากขึ้น
- 3.6 การให้สิ่งจุうใจลูกค้าให้ใช้แรงงานของเขาแทนแรงงานบริษัท
- 3.7 การนำเทคโนโลยีมาใช้ในการบริการให้ดีขึ้น

สำนักงานปลัดกระทรวงมหาดไทย (2543: 7; อ้างถึงในจำนวนค์ ตรีนุนิตร, 2545:14) อธิบายว่าปัจจัยที่สำคัญในการบริการมี 3 ประการ ได้แก่

1. ผู้รับบริการ ต้องมีพื้นฐานความรู้ความเข้าใจ ความพร้อม ปฏิบัติตามที่สอนไว้ให้เหมาะสม
2. ระบบบริการ ประกอบด้วยผู้ให้บริการ ภูมิประเทศ เป็น ขั้นตอนการบริการ เนื่องจากการบริการ การบริหารงาน วัสดุอุปกรณ์ และสภาพแวดล้อม
3. ระบบสนับสนุนการบริการ ประกอบด้วยนโยบายและมาตรฐาน การสนับสนุนด้านทรัพยากรและ การติดตามประเมินผล

เทพศักดิ์ บุณยรัตพันธุ์ (2536: 13) กล่าวว่าการบริการประชาชนมีองค์ประกอบที่สำคัญ 6 ประการ

1. สถานที่และบุคคลที่ให้บริการ
2. ปัจจัยนำเข้าหรือทรัพยากร
3. กระบวนการและกิจกรรม
4. ผลผลิตหรือตัวบริการ
5. ช่องทางการให้บริการ
6. ผลกระทบที่มีต่อผู้รับบริการ

จากแนวคิดการบริการข้างต้นแสดงว่า การสร้างความพึงพอใจแก่ลูกค้านั้นคือเป้าหมายของการบริการ และการจะวัดเป้าหมายนั้นจะต้องวัดความพึงพอใจของผู้รับบริการ หน่วยงานให้บริการต้องมีความสามารถในการตอบสนองความต้องการของผู้รับบริการ

การปฏิบัติในการให้บริการ

ทางกาย : ต้องดูแลสุขภาพร่างกายให้แข็งแรงสอดคล้องด้วยอาการกระปรี้กระเปร่า ไม่เจ็บปวดหัววนอุ่น เชื่องซึม มีลักษณะมะดะเบang กระฉับกระเฉง กระชุ่มกระชวน หน้าตาสดใส หวีดเรียบร้อย ไม่ปล่อยผิด รุ้งรังหรือหัวยุงเป็นกระเชิง การแต่งกายเรียบร้อย ยิ้ม ไหว้ หรือทักทายเหมาะสม กิริยาสุภาพ เป็นคุณสมบัติขั้นพื้นฐาน นอกจากนั้นต้องวางแผนตัวเป็นมิตร เปิดเผย จริงใจ สนองความต้องการของผู้รับบริการอย่างกระตือรือร้น แสดงความเต็มใจที่จะให้บริการ

ทางว่าจ้า : ต้องใช้ถ้อยคำชวนฟัง น้ำเสียงไพเราะชัดเจน พูดมีทางเสียง มีคำขานรับเหมาะสม กล่าว ต้อนรับและสอบถามว่าจะให้ช่วยบริการอย่างไร พูดแต่น้อยฟังให้มาก ไม่พูดแทรก ไม่กล่าวคำตำหนิ อาจพูดหวานย้ำสิ่งที่มีผู้มาติดต่อต้องการให้เข้าฟังเพื่อความเข้าใจตรงกัน พูดให้เกิดประโยชน์ต่อผู้รับบริการ ไม่พูดมาก จนกิน Jurig พูดเพื่อความสบายใจของผู้รับบริการและใช้ถ้อยคำเหมาะสม

ทางใจ : ต้องทำจิตใจให้เป็นกานแจ่มใสยินดีที่จะต้อนรับไม่รู้สึกขุ่นเคืองที่จะต้องรับหน้าหรือพบปะกับคนแปลกหน้าที่ไม่คุ้นเคยกันมาก่อนแต่มาเรียกร้องต้องการนั้นต้องการนี้ไม่ปล่อยให้จิตใจหม่นหมองใจลายขาด สามารិในการทำงานเศรษฐีมีเป็นหน่ายหรือเซ็ง

ชื่งสอดคล้องกับ ไกรฤกษ์ ไมตรีวงศ์ (2552) ที่ได้อธิบายถึงความคาดหวังของผู้รับบริการต่อการรับบริการ 10 ประการ ดังนี้

1. สะดวก ใช้บริการง่าย มีป้ายหรือสัญลักษณ์ชัดกว่าจะไปติดต่อหน่วยงานใด
2. ได้รับคำแนะนำจากการไปติดต่อขอรับบริการ เจ้าหน้าที่บริการประชาชนควรจะให้คำแนะนำอย่างตรงไปตรงมา
3. ต้องการความเป็นมิตร หากไปติดต่องานราชการ ประชาชนนั่งอยู่นานมาก เจ้าหน้าที่ควรจะเข้าไปถามว่า มาติดต่อหรือรอคิวยาวนาน เพื่อสร้างความเป็นมิตรและเป็นกันเอง
4. ต้องการความปลอดภัย หากมีการชำรุดเสียหายของอาคารสถานที่ ควรจะปรับปรุงหาทางแก้ไข
5. เสียค่าใช้จ่ายน้อย ไม่ต้องเดินทางไปกลับหลายครั้ง
6. มีรอยยิ้ม เพื่อสร้างความประทับใจโดย การส่งรอยยิ้มเพื่อจะมาใช้บริการในวันข้างหน้าอีก
7. ได้รับกีรติิตามสมควร ไม่ต้องให้เกียรติกันมากmany แต่อย่าดูถูกไม่พูดจากระยะโซกโซก
8. แก้ไขปัญหาได้
9. มีคนเข้าใจ เมื่อประชาชนมีปัญหาเข้ามาขอรับบริการ เจ้าหน้าที่ควรพูดจา สอดคล้องอย่างสุภาพ สร้างความประทับใจให้แก่ประชาชน ประชาชนที่มีปัญหานั้นมีท่าทีเปลี่ยนไป รู้สึกดีต่อหน่วยงาน และส่งผลให้เรามีความเต็มใจช่วยเหลือและดูแลประชาชนได้ดี
10. ไม่ถูกบังคับ ไม่มีใครยกถูกบังคับ เจ้าหน้าไม่ควรออกคำสั่งกับประชาชนที่มารับบริการ

การสร้างความประทับใจในงานบริการ

ความคาดหวังโดยทั่วไปของผู้รับบริการก็ได้แก่ การต้อนรับที่อบอุ่น ให้ความสนใจและความเอาใจใส่ พูดสุภาพไฟเราะ ซึ่งจะทำให้ผู้รับบริการรู้สึกว่าเขามีความสำคัญ เป็นผลให้เขาเกิดความพอใจ แต่การที่จะทำให้เกิดความประทับใจได้นั้น ต้องทำให้ถึงขั้นที่ผู้รับบริการเกิดปีติยินดี นั่นคือต้องให้บริการที่บรรลุความคาดหวังและเนื้อความคาดหวังขึ้นไปอีก การปฏิบัติตนของผู้ให้บริการด้วยไมตรีต่อผู้รับบริการ และความประทับใจจากการต้อนรับของเราย่อมจะเป็นผลให้เขามาใช้บริการของเราอีก แล้วตัวเราและองค์กรของเราก็ย่อมจะประสบความก้าวหน้า เราสามารถเติมไมตรีเข้าไปในทุกงานที่ทำ เริ่มตั้งแต่การรักการมีไมตรีต่อผู้รับบริการ กล่าวง่ายๆ ก็คือว่า “ต้องเอาใจเขามาใส่ใจเรา” และให้บริการตรงตามความต้องการ

ทุกวันเมื่อเรามาถึงที่ทำงาน เราควรทึ้งปัญหาและเรื่องราวส่วนตัวไว้ภายนอก แล้วมุ่งทำงานที่เรา รับผิดชอบให้ดีที่สุด พร้อมที่จะช่วยเหลือสิ่งเล็กๆ น้อยๆ นอกเหนือจากงานของเราเพื่อแสดงว่าเราเอาใจใส่ ผู้รับบริการของเราย่างตั้งใจ เราสามารถแสดงไมตรีต่อเพื่อนร่วมงานของเราได้เช่นกัน ความมีอัธยาศัยไมตรี เป็นสิ่งที่เกิดขึ้นได้ง่าย บรรยายกาศแห่งความเป็นมิตรอาจเกิดขึ้นได้เพียงรอยยิ้มที่เริ่มจากตัวเราก่อน

ความมีอัธยาศัยไมตรี เป็นสิ่งสำคัญยิ่งในการให้บริการ เพราะความมีอัธยาศัยไมตรีจะทำให้ผู้รับบริการรู้สึกอบอุ่นและประทับใจ ผู้รับบริการทุกคนที่มาใช้บริการของเราเข้าต้องการให้เราแสดงออกดังต่อไปนี้

1. บริการที่มีไมตรีจิต หมายถึงการให้บริการที่ดีบวกกับอะไรอีกเล็กๆ น้อยๆ องค์ประกอบอื่นๆ ก็มี ความสำคัญเช่นกัน แต่บริการที่มีอัธยาศัยไมตรีจิตจะทำให้ผู้รับบริการรู้สึกอบอุ่น และประทับใจที่ได้รับการต้อนรับอย่างมีอัธยาศัย

2. ยิ้ม เป็นสิ่งจำเป็นอันดับแรกในการทักทายบุคคล เพราะจะทำให้เขารู้สึกอบอุ่นใจและในคำพูดที่เรา ทักทาย เราสามารถใช้น้ำเสียงและท่วงท่าของที่เป็นธรรมชาติให้ผู้รับบริการรู้สึกพอใจที่มาใช้บริการของเรา

3. คำพูดที่วิเศษ คือ คำพูดเหล่านี้ “ขอบคุณค่ะ” “ดิฉันเสียใจ” “ขอโทษค่ะ” “มีอะไรให้ดิฉันช่วยไหม ค่ะ” ซึ่งของผู้รับบริการเป็นคำวิเศษเช่นกันเมื่อคุณใช้

4. ให้ความช่วยเหลือและแสดงไมตรีจิตที่จะทำให้เขารู้สึกอบอุ่นใจหมายความว่า เราจะต้องเรียนรู้ปฏิกริยา ของผู้อื่น ตัวอย่างเช่น ถ้าเรารู้ว่าผู้รับบริการเป็นคนแปลงหน้า เราจะต้องเอ้าใจใส่เข้าเป็นพิเศษต่อความต้องการช่วยเหลือในเรื่องงานที่มาติดต่อ สถานที่และคำแนะนำอื่นๆ เป็นต้น

5. ถ้าหากเราใส่ “ยิ้ม” ลงไปในน้ำเสียง หมายความถึงการพูดด้วยน้ำเสียงที่ไม่ไมตรีจิตและพร้อมที่จะให้ความช่วยเหลือ อย่างไรก็ตามเราราควรหลีกเลี่ยงที่จะให้สัญญาถ้าเราไม่แน่ใจว่าเราจะทำได้

6. พนักงานทุกคนสามารถแสดงความมีอธิรัตน์ในการทำงานของตนเองให้ดีที่สุดไม่ว่าพนักงานผู้นั้น จะต้องติดต่อกับผู้รับบริการโดยตรงหรือไม่

7. เรายังที่จะช่วยเหลือผู้รับบริการ แม้ว่าเราเองสามารถช่วยได้เพียงเล็กน้อยในปัจจุบันนี้ แต่เราอาจขอให้คุณอื่นช่วยได้ แต่อย่างไรก็ตามอย่าพยายามปัดความผิดให้พ้นตัวเอง ควรจะยอมรับอย่างอ่อนน้อมและดำเนินการบางอย่างเพื่อแก้ไขความผิดพลาดนั้น

8. เรายังจะต้องมีอธิรัตน์ไม่ตรีต่อเพื่อร่วมงานของเราด้วยทุกคนจะทำงานร่วมกันได้ดีกว่า ถ้าทุกคนมีไม่ตรีจิตต่อกัน ผู้รับบริการจะสังเกตเห็นได้ชัดว่าบรรยายกาศในการทำงาน โดยส่วนรวมมีอธิรัตน์ไม่ตรีต่อกันไม่ใช่เฉพาะที่เห็นได้จากคนใดคนหนึ่ง

9. ผู้รับบริการมีเหตุผลหลายอย่างที่มาทำการติดต่อกับองค์กรของเราและสิ่งหนึ่งที่ผู้รับบริการคาดหวังเสมอจะได้รับการต้อนรับอย่างอบอุ่น และมีไม่ตรีจิตจากพนักงาน ถ้าเราให้การต้อนรับ เช่นนี้ผู้รับบริการก็จะมีความรู้สึกที่ดีต่อองค์กรของเรา โดยส่วนรวมแล้วเกิดความไว้วางใจตามมาด้วยความพอใจในที่สุด

เทคนิคการให้บริการ

วิธีสร้างนักบริการมืออาชีพ องค์กรต้องสร้างบุคลากรที่มีคุณสมบัติบุคลิกภาพที่เหมาะสม จากนั้นจึงพัฒนาเทคนิคการบริการให้กับบุคลากร ซึ่งในแต่ละเรื่องมีรายละเอียด ดังนี้

1. คุณสมบัติของผู้ให้บริการ สิ่งที่ผู้ให้บริการควรมีเป็นอันดับแรกคือ ความเป็นคนที่รักในงานบริการ เพราะคนที่รักในงานบริการจะมีความเข้าใจและให้ความสำคัญต่อผู้รับบริการ มีความกระตือรือร้นที่จะช่วยเหลือผู้รับบริการยิ่งแย่ลงแล้วและเอาใจใส่ นอกจากนี้ พนักงานที่ให้บริการควรเป็นผู้รู้จักแก้ไขปัญหาเฉพาะหน้าได้ดีด้วย

2. บุคลิกภาพทั้งลักษณะการแต่งกายที่แลดูสะอาดตาเรียบร้อยรวมไปถึงอาภัปกิริยาที่แสดงออก เช่น การยิ้ม การหัวเราะ การแสดงท่าทางประกอบการพูด สิ่งเหล่านี้ควรเป็นไปโดยธรรมชาติ

3. เทคนิคการให้บริการ โดยเฉพาะอย่างยิ่งการสนทนาระยะสั้น ผู้รับบริการกับผู้ให้บริการการสนทนาระยะสั้น ให้ผู้รับบริการเกิดความประทับใจ มีวิธีการง่ายๆ ดังนี้

3.1 สร้างความเป็นกันเอง เพื่อให้ผู้รับบริการเกิดความอุ่นใจ แสดงความเป็นมิตร โดยอาจแสดงออกทางสีหน้า แวงตา กิริยาท่าทางหรือน้ำเสียงที่สุภาพ มีทางเสียง อาทิเช่น ขอประทานโภชนาตรับ (ค่ะ) มีอะไรให้ผม (ดิฉัน) ช่วยประสานงานได้บ้างครับ (ค่ะ) กรุณารอสักครู่นะครับ (ค่ะ) เป็นต้น การพูดจาต้องชัดเจน ง่ายต่อการเข้าใจ และไม่เร็วหรือรัวจนผู้รับบริการไม่รู้เรื่อง

3.2 เน้นการฟังเป็นหลัก คือ ผู้ให้บริการควรตั้งใจฟังด้วยความอดทนขณะที่ผู้รับบริการพูดไม่คร่าวการแสดงอาการที่ไม่พอใจอย่างมากับผู้รับบริการเป็นระยะพร้อมกิริยาตอบรับ

3.3 หวานคำพูด เพื่อแสดงให้ผู้รับบริการทราบว่าผู้ให้บริการกำลังตั้งใจฟังในเรื่องที่ผู้รับพูดอยู่

เทคนิคการสื่อสารของผู้ให้บริการ

สำนักงาน ก.พ. (2547, อ้างถึงใน บริการอย่างไรให้ครบเครื่องหลักสูตรการให้บริการที่เป็นเลิศ.2547 : 23)

1. เทคนิคการพูดจา ควรพูดให้ชัดเจน ได้ใจความที่ถูกต้องครบถ้วน สั้นกระชับ สุภาพ และพิจารณาว่าผู้ฟังเข้าใจหรือไม่ ถ้าไม่เข้าใจ ให้อธิบายเพิ่มเติมหรือเขียนประกอบ โดยควรควบคุมอารมณ์ไม่โต้ตอบ อย่างลึกลับ คำข้อโทษเมื่อตนเองผิด และใช้คำขอบคุณ

2. เทคนิคการฟัง ฟังด้วยท่าที่ให้ความสนใจ ไม่พูดแซงขณะผู้อื่นยังพูดไม่จบ ทบทวนสาระหรือข้อความสำคัญ เพื่อให้ผู้ส่งสารแน่ใจว่ารับสารได้ถูกต้องตามที่เข้าต้องการ แสดงความคิดเห็นเสริมหรือโต้ตอบตามสมควร หากเกรงความขัดแย้งให้หาวิธีเปลี่ยนหัวข้อสนทนาก

3. เทคนิคการสนทนา พูดด้วยถ้อยคำสุภาพ ให้เกียรติผู้ร่วมสนทนา หลีกเลี่ยงการพูดคลุมเครือ หรือ คำศัพท์ที่ไม่เป็นที่เข้าใจของคนทั่วไป อย่างผูกขาดการพูดไว้คนเดียวหรือคิดว่าคนอื่นไม่สนใจ อย่าล่วงเกินหรือสั่งสอนผู้อื่น

4. เทคนิคการเขียน เขียนให้ชัดเจนบอกให้ผู้อ่านทราบว่าต้องการอะไร และทำไม ใช้คำง่ายๆ สั้นๆ เหมาะสม ไม่ควรเขียนหัวดจนอ่านไม่ออก

5. เทคนิคการใช้โทรศัพท์ กล่าวค่า สวัสดี เมื่อโทรไปหรือรับสายใช้น้ำเสียงอ่อนโยน แจ้งชื่อหรือสถานที่ทำงาน จดบันทึกกรณีที่รับฝากรข้อความ กล่าวค่าขอบคุณเมื่อได้รับความช่วยเหลือ ไม่ควรโทรศัพท์ด้วยเรื่องส่วนตัวเป็นเวลานานขณะทำงาน หรือขณะมีผู้รอรับบริการอยู่ตรงหน้า

คุณภาพการให้บริการ

ศิริวรรณ เสรีรัตน์และคณะ (2541, อ้างถึงในปานจิต บูรณสมกพ. 2548 : 14) กล่าวว่าคุณภาพของ การให้บริการ จะมีลักษณะ ดังนี้

1. การเข้าถึงลูกค้า (Access) บริการที่ให้ลูกค้าต้องอำนวยความสะดวกในด้านเวลา สถานที่แก่ลูกค้า คือ ไม่ต้องให้ลูกค้าอยู่นาน ทำเลที่ตั้งเหมาะสม ซึ่งแสดงถึงความสามารถของการเข้าถึงลูกค้า

2. การติดต่อสั่งการ (Communication) มีการอธิบายอย่างถูกต้องโดยใช้ภาษาที่ลูกค้าเข้าใจง่าย

3. ความสามารถ (Competence) บุคลากรที่ให้บริการต้องมีความชำนาญ และมีความรู้ความสามารถ ในงานบริการ

4. ความมีน้ำใจ (Courtesy) บุคลากรต้องมีมนุษยสัมพันธ์เป็นที่น่าเชื่อถือ มีความเป็นกันเอง มีวิจารณญาณ

5. ความน่าเชื่อถือ (Creditability) บริษัทและบุคลากรต้องสามารถสร้างความเชื่อมั่นและความไว้วางใจในการบริการ โดยเสนอการที่ดีที่สุดแก่ลูกค้า

6. ความไว้วางใจ (Reliability) บริการที่ให้แก่ลูกค้าต้องมีความสมำเสมอและถูกต้อง

7. การตอบสนองลูกค้า (Responsiveness) พนักงานจะต้องให้บริการและแก้ไขปัญหา แก่ลูกค้าอย่างรวดเร็วตามที่ลูกค้าต้องการ

8. ความปลอดภัย (Security) บริการที่ให้จะต้องปราศจากอันตราย ความเสี่ยงและปัญหาต่างๆ

9. การสร้างบริการให้เป็นที่รู้จัก (Tangible) บริการที่ลูกค้าได้รับทำให้เข้าสามารถคาดคะเนถึง คุณภาพของบริการดังกล่าวได้

10. การเข้าใจและรู้จักลูกค้า (Understanding/Knowing customer) พนักงานต้องพยายามเข้าใจถึง ความต้องการของลูกค้าและให้ความสนใจ ตอบสนองความต้องการดังกล่าว

เกณฑ์ในการพิจารณาคุณภาพของบริการ

องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นมีหลักเกณฑ์ในการพิจารณาคุณภาพการบริการ ดังนี้

1. รูปธรรม (Tangible) หมายถึง ลักษณะทางกายภาพของการบริการที่ผู้รับบริการได้รับ ทำให้เข้าสามารถคาดคะเนถึงคุณภาพของบริการดังกล่าวได้

2. ความไว้วางใจ (Reliability) หมายถึง ผู้รับบริการเลึ่งเห็นถึงความสมำเสมอ และความถูกต้องใน การให้บริการ รวมทั้งประสิทธิภาพของพนักงานที่ให้บริการ

3. การตอบสนองต่อผู้รับบริการ (Responsiveness) หมายถึง ผู้ใช้บริการจะคำนึงถึงเวลาและ ความสามารถในการแก้ไขปัญหาของผู้ให้บริการว่า ตรงจุดหรือดีกว่าตามที่ผู้รับบริการต้องการหรือไม่

4. ความมั่นใจได้ (Assurance) หมายถึง ผู้รับบริการจะมองถึงความรู้ ความชำนาญ หรือความสามารถ ของบุคลากร ซึ่งเป็นผลที่จะสร้างความมั่นใจ รวมทั้งความไว้วางใจในการบริการนั้น

5. ความเข้าใจและความเห็นอกเห็นใจ (Empathy) หมายถึง ผู้รับบริการจะพิจารณาถึงความหลากหลาย ด้านเวลา สถานที่ ทำเลที่ตั้ง ตลอดจนความพยายามของพนักงานที่จะเข้าใจถึงความต้องการของผู้บริการ รวมทั้งความสนใจในการตอบสนองความต้องการดังกล่าว (สมิต สีชัยกร, 2546)

ข้อควรคำนึงในการให้บริการ

การให้บริการเป็นงานที่ล่อแหลมทำได้ก็เสมอตัวผิดพลาดก็ได้รับคำตำหนิ จึงเป็นงานที่ต้องการความรับผิดชอบสูงและมีจิตใจหนักแน่นผู้ซึ่งทำงานบริการแล้วเกิดผิดพลาดบางคนก็เสียอกเสียใจตือกหัวฟูมฝาย น้ำตาแตกลับกันผู้ซึ่งไม่มีความรับผิดชอบมักกล่าวโทษผู้อื่นป้ายความผิดให้คุณต่างๆแม้แต่ผู้มารับบริการเป็นเรื่องการหาแพร่รับบาปหรือหาเหตุผลมากล่าวอ้างต่างๆนานาให้พ้นไปจากความรับผิดชอบของตนวิธีการให้บริการอันจะทำให้ผู้รับบริการพอใจจะต้องรู้ความคาดหวังของเขาระบบปฏิบัติตามความคาดหวังเท่าที่จะเป็นไปได้ทั้งนี้ย่อมไม่ใช่เรื่องง่ายฯเพราะการปฏิบัติตัวยกเวจาจิตต่อคุณต่างๆให้สามารถสนองความต้องการของผู้รับบริการแต่ละประเภททุกระดับย่อมมีความยากลำบากการที่จะให้บริการเป็นที่พอใจของทุกๆคนดูจะเป็นเรื่องเป็นไปไม่ได้แต่ก็ไม่พ้นวิสัยที่จะทำให้คุณส่วนใหญ่พึงพอใจหากเรา มีความมุ่งมั่นที่จะปรับปรุงและพัฒนาการให้บริการอยู่เสมอ

ข้อควรระวังในการให้บริการ

1. ไม่สนใจความต้องการของผู้รับบริการการให้บริการในทุกรณีจะต้องแสดงว่าผู้รับบริการมีความสำคัญจึงต้องระวังไม่แสดงกิริยาที่เพิกเฉยไม่สนใจผู้รับบริการอย่างจริงจัง

2. ให้บริการขาดตกบกพร่องเป็นสิ่งที่ต้องย้ำเตือนอยู่เสมอว่าการให้บริการจะขาดตกบกพร่องไม่ได้เลย เพราะเมื่อเกิดขึ้นแล้วจะทำลายงานบริการในส่วนอื่นๆที่ด้อยลงแล้วให้เกิดผลเสียหายตามไปด้วย

3. ดำเนินการล่าช้าเป็นลักษณะที่ไม่ดีอย่างยิ่งเพราะความล่าช้าไม่ตรงเวลาทำความเสียหายให้ผู้รับบริการได้

4. ใช้กิริยาจำไม่เหมาะสมสมการให้บริการสามารถจะรู้สึกได้จากการใช้คำพูดและน้ำเสียง ผู้ให้บริการอาจไม่มีความตั้งใจจะแสดงกิริยาต่อผู้รับบริการในทางที่ไม่ดีแต่อยู่ในอารมณ์ที่ชุ่มน้ำและไม่ควบคุม อารมณ์ของตนจึงแสดงออกด้วยท่าทีและคำพูดที่ทำให้เสียความรู้สึกต่อผู้รับบริการ

5. ทำให้ผู้รับบริการผิดหวังบริการที่ทำให้ผู้รับบริการผิดหวังมีได้ในหลายกรณีนับแต่การต้อนรับที่เย็นชาหรือการพูดโทรศัพท์ที่ไม่เหมาะสมสมการให้บริการอย่างไม่เต็มใจไม่ใส่ใจในการให้บริการการบริการผิดพลาด ทำความเสียหายให้แก่ผู้รับบริการ

โดยสรุปจะเห็นได้ว่าการให้ความสำคัญกับการให้บริการนั้นมีความสำคัญมากซึ่งส่วนหนึ่งต้องได้รับความร่วมมือจากผู้รับบริการและผู้ให้บริการต้องเป็นบุคคลที่มีใจในการให้บริการเป็นสำคัญซึ่งทุกองค์กรขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นไม่สามารถหลีกเลี่ยงการให้บริการได้

ดังนั้นผู้ให้บริการ คือ พนักงานผู้ให้บริการทุกด้านไม่ว่าจะให้ข้อมูลข่าวสารการประชาสัมพันธ์การต้อนรับบุคคลทั่วไปในและภายนอกรวมถึงผู้มาติดต่อทุกประเภทเป็นต้นต้องเข้าใจและตระหนักถึงความสำคัญของการให้บริการเพื่อสร้างภาพลักษณ์ที่ดีและความประทับใจกับผู้รับบริการทุกคนและท้ายสุดผู้ให้บริการเป็นกลไกสำคัญที่สุดที่จะต้องพัฒนาบุคลิกภาพและทัศนคติที่ดีโดยเฉพาะการมีจิตสำนึกในการรักการให้บริการเพื่อการพัฒนาองค์กรอย่างสมบูรณ์แบบ

4. ข้อมูลทั่วไปขององค์กรบริหารส่วนตำบลท่าจำปา

ประวัติความเป็นมา ลักษณะที่ตั้งและอาณาเขต

ประวัติความเป็นมาของบ้านท่าจำปานี้ ได้เค้าเรื่องมาจากหลายแหล่ง ทั้งที่เป็นเอกสารและบุคคล ซึ่งผู้เขียนได้ไปศึกษาค้นคว้าสอบถามจากผู้เฒ่าผู้แก่ในหมู่บ้านท่าจำปาคือ 1. คุณลุงกัน สาปา 2. คุณลุงพันวิเศษรัตน์ 3. คุณลุงสุริกา กำช้อน

ความเป็นมาเริ่มต้น

เมื่อปีมะโรง สัมฤทธิศก จุลศักราช 1170 พ.ศ. 2351 ในแผ่นดินพระบาทสมเด็จพระพุทธยอดฟ้าจุฬาโลก รัชกาลที่ 1 มีชาติพันธุ์ไทยแผ่นนึง เรียกว่า ไทรัญ ออยที่เมืองหลวงติดต่อนหนือของเมืองหลวงพระบาง ราชอาณาจักรลาวปัจจุบัน เมืองนี้ตั้งอยู่บนฝั่งแม่น้ำโขง ในครั้งนั้นมีหัวหน้าใหญ่เชื้อ “หัวหม้อ” มีภารยาชื่อสุนันทา ได้พาครอบครัว บ่าวไพร ประมาณ 100 คน ล่องแพมาตามลำน้ำโขง เนื่องจากถูกเนรเทศ

ด้วยเหตุการเมือง เมื่อมาถึงนครเวียงจันทร์ หัวหม้อได้ขอเข้าสวามีภักดีพึงพระบรมสมภารเจ้านครเวียงจันทร์ เจ้าอนุวงศ์ ผู้ครองนครเวียงจันทร์ จึงอนุญาตให้พาครอบครัว สมควรพรรคพบไปตั้งหลักฐานที่ปากน้ำสังคม ซึ่งเป็นชัยภูมิที่เหมาะสมอุดมด้วยธัญญาหาร (ที่ให้หัวหม้อไปอยู่ใกล้ ก็ เพราะต้องการให้อยู่ห่างๆ นครหลวงพระบาง คนถูกเนรเทศต้องให้อยู่ใกล้ๆ) เมื่อหัวหม้อสร้างเมืองใหม่เรียบร้อยแล้ว เจ้าอนุวงศ์ผู้ครองนครเวียงจันทร์ เห็นว่า หัวหม้อเป็นหัวหน้าที่ดี จึงตั้งให้เป็น “พระยาแหงสาวดี” เมืองที่ตั้งใหม่นี้อยู่ริมปากน้ำสังคมซึ่งเหนืออยู่ฝั่งขวาของแม่น้ำโขง ให้นามเมืองว่า “เมืองไชยสุธืออุตมบุรี” (ปัจจุบันเรียกตำบลไชยบุรี อยู่หนืออำเภอไชยบุรี ทางตอนใต้ของประเทศลาว ประมาณ 16 กิโลเมตร) ได้ตั้งหัวเล็กน้อยช่วยหัวหม้อเป็น อุปนายาวงหน้า พระยาแหงสาวดี (หม้อ) มีบุตรชายคนโตเชื้อ “หัวโสม” เมื่อญาติพี่น้องบริหารของพระยาแหงสาวดี (หม้อ) ทราบข่าวการเป็นเจ้าเมืองและความอุดมสมบูรณ์ จึงได้พากันอพยพตามลงมาอยู่กับพระยาแหงสาวดีอีกประมาณ 500 คน

ในครั้งนี้ หลวงพ่อเป้า ได้พากันส่วนหนึ่งล่องเรือลงมาตามแม่น้ำโขงทางใต้ และได้ขึ้นตั้งบ้านเรือนที่ริมแม่น้ำโขง บริเวณทิศเหนือของบ้านท่าจำปา (ปัจจุบันเป็นทุ่งนาไม้ต้นไม้และป่าไผ่ เรียกว่า “บ้านสิมเก่า”) ซึ่งในตอนนั้นบริเวณที่ตั้งบ้านยังคงสภาพเป็นป่าทึบ มีต้นไม้ใหญ่ และมีสัตว์ป่ามากมาย หลวงพ่อเป้า จึงพากันที่ติดตามตั้งบ้านเรือนที่นั้น ซึ่งมีประมาณ 5 – 6 ครัวเรือน ต่อมาก็ได้มีคนอพยพมาอยู่มากขึ้นทั้งจากคนไทยและคนฝั่งประเทศลาว ซึ่งชาวบ้านได้ยืดอาชีพเกษตรกรรมทำนา ทำไร่ ทำสวน และล่าสัตว์หาเลี้ยงชีพ และบริเวณใกล้หมู่บ้านนั้น มีหนองน้ำแห่งหนึ่งซึ่งเรียกว่า “หนองพอก” ซึ่งเป็นแหล่งน้ำที่สัตว์ป่าทั้งหลายลงมากินน้ำเป็นประจำ ตั้งนั้น ชาวบ้านที่ยืดอาชีพเป็นพราวนป่า จึงพากันมาตักสัตว์ป่าที่นี่และได้ทำสัญลักษณ์ ด้วยการบากต้นไม้ไว้ให้รู้ ต่อมาก็เรียกชื่อ

หมู่บ้านว่า “บ้านพราวนบาก” และเพี้ยนเป็น “บ้านพันบาก” เพราะไทรัญ พุดสำเนียงหัวน อักษร “ญ” ขึ้นนำสิค เสียงสรร “ໄ” จะเป็นสรร “ເວອ” ทั้งหมด เช่นคำว่า “ໃຕ້” เป็น “ເຕື້ອ” ใน เป็น “ເນອ”ฯลฯ คล้ายสำเนียงชาวหลวงพระบาง ซึ่งผิดแยกไปจากชาวเมืองทั่วไป

แต่เดิมนั้น บ้านท่าจำปา บ้านคำพอก และบ้านท่าดอกแก้ว เป็นหมู่บ้านเดียวกัน หลังจากมีประชากรขยายมากขึ้นเป็นลำดับนั้น ต่อมาก็เกิดเหตุการณ์ไฟไหม้หมู่บ้าน ชาวบ้านจึงพากันย้ายบ้านไปตั้งอยู่แห่งใหม่ โดยแยกออกเป็น 3 กลุ่ม คือ

กลุ่มที่1 ไปตั้งหมู่บ้านอยู่ทางทิศเหนือของบ้านเดิม เรียกว่า “บ้านพวนบักเหนือ” (บ้านท่าดอกแก้ว)

กลุ่มที่2 ไปตั้งบ้านอยู่ทางทิศตะวันตกของบ้านเดิม เรียกว่า “บ้านพันบักหุ่ง” (บ้านคำพอก)

กลุ่มที่3 ไปตั้งบ้านอยู่ทิศใต้ของบ้านเดิม เรียกว่า “บ้านพันบักท่า” (บ้านท่าจำปา)

ลักษณะที่ตั้งและอาณาเขต

องค์การบริหารส่วนตำบลท่าจำปา ตั้งอยู่ที่ เลขที่ 91 หมู่ 5 บ้านหาดออกแก้ว ตำบลท่าจำปา อำเภอท่าอุเทน จังหวัดนครพนม โดยได้ยื่นฐานะจากสภาพตำบล เป็นองค์การบริหารส่วนตำบล จำปา เมื่อวันที่ 29 มีนาคม พ.ศ. 2539 โดยมีพื้นที่ประมาณ 108.27 ตารางกิโลเมตร โดยมีเขต ดังต่อไปนี้

ทิศเหนือ จด ตำบลไชยบุรี อำเภอท่าอุเทน

ทิศใต้ จด ตำบลท่าอุเทน อำเภอท่าอุเทน

ทิศตะวันออก จด แม่น้ำโขง

ทิศตะวันตก จด ตำบลนาขมิ้น อำเภอโพนสวรรค์ และตำบลคำ อำเภอศรีสิงค์

ลักษณะภูมิประเทศ

1. มีแม่น้ำโขงกั้นพรมแดนประเทศไทย/สาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว ทำให้มีทิวทัศน์ที่สวยงาม สามารถพัฒนาเป็นแหล่งท่องเที่ยวที่สำคัญ

2. มีแหล่งน้ำธรรมชาติหลายสาย เอื้ออำนวยต่อการพัฒนาทางการเกษตร

3. มีปริมาณน้ำฝนมากเหมาะสมแก่การปลูกพืชเศรษฐกิจหลายชนิด

ลักษณะภูมิอากาศ

จังหวัดนครพนมเป็นจังหวัดที่มีฝนตกชุกในฤดูฝน ทั้งนี้เพราะได้รับอิทธิพลจากพายุโซนร้อนในทะเลจีนใต้และได้รับอิทธิพลจากป่าไม้และเทือกเขาจากสาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว ฝนตกชุกตั้งแต่เดือนพฤษภาคมถึงเดือนตุลาคม ฤดูร้อนอากาศจะร้อนอบอ้าวอาจมีฝนตก และลมกรรโชก ฤดูหนาวอากาศจะหนาวเย็น สภาพพื้นที่อากาศของจังหวัดนครพนมแบ่งออกเป็น 3 ฤดู

ลักษณะของผู้ดิน

ดินเกิดจากตะกอนที่น้ำพัดพามาทับลงใหม่และคอนขางใหญ่ ลักษณะของตะกอนเป็นดิน ราย ดิน รายแพง ดินวนเนียนiyapnทรายแพง ดินเหนียวปนทรายแพง และดินเหนียวทับลงอยู่ตามริมฝั่งแม่น้ำโขง รายภูรสนในใหญ่ใช้ที่ดินประกอบอาชีพทำนา ทำสวน ทำไร่ และเป็นที่อยู่อาศัย

ลักษณะของไม้/ป่าไม้

ในองค์การบริหารส่วนตำบลท่าจำปา มีป่าสงวน (ปางกระแสง มีเนื้อที่ 1,473 ไร่) เป็นป่าที่อุดมด้วยพันธุ์และเป็นแหล่งที่อยู่อาศัยของสัตวานานาชนิด และมีป่าชุมชนเป็นป่าลูกทุกหมู่บ้าน

ข้อมูลเกี่ยวกับจำนวนประชากร

ลำดับที่	บ้าน	หมู่ที่	จำนวนประชากร			จำนวนครัวเรือน	หมายเหตุ
			ชาย	หญิง	รวม		
๑	ท่าจำปา	๑	๓๓๓	๓๑๒	๖๔๕	๑๖๗	
๒	ท่าจำปา	๒	๒๐๐	๒๐๕	๔๐๕	๑๑๐	
๓	คำพอก	๓	๒๔๒	๒๙๘	๕๔๐	๑๓๕	
๔	คำพอก	๔	๓๒๕	๒๙๒	๖๑๗	๑๔๖	
๕	ท่าดอกแก้ว	๕	๔๐๘	๔๐๖	๘๑๔	๒๐๐	
๖	ท่าดอกแก้ว	๖	๕๒๐	๕๒๒	๑,๐๔๒	๒๘๗	
๗	คำเตย	๗	๒๑๓	๒๐๙	๔๒๑	๑๒๒	
๘	ตอนแดง	๘	๒๘๔	๒๗๗	๕๖๑	๑๔๓	
๙	ห้วยพระ	๙	๓๕๕	๓๓๐	๖๘๕	๑๔๖	
๑๐	ตอนตี้ว้า	๑๐	๓๗๔	๔๐๔	๗๗๘	๒๐๘	
๑๑	ท่าแต้	๑๑	๒๔๕	๒๕๒	๔๙๗	๑๒๘	
๑๒	นาดอกไม้	๑๒	๑๕๒	๑๕๘	๓๑๐	๙๐	
๑๓	ปุ่งแก	๑๓	๑๐๗	๙๓	๑๙๐	๖๔	
๑๔	ห้วยพระ	๑๔	๒๖๗	๒๓๕	๕๐๒	๑๒๖	
๑๕	ตอนแดงน้อย	๑๕	๑๕๐	๑๓๗	๒๘๗	๖๘	
๑๖	คำเตย	๑๖	๓๙๙	๓๐๑	๖๙๐	๑๖๖	
รวม			๔,๕๙๔	๔,๕๑๘	๙,๑๑๒	๒,๓๔๗	

5. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

กิตติธิช อิ่มวัฒนกุล (2553) ศึกษาความพึงพอใจของประชาชนที่มีต่อการให้บริการด้านโครงสร้างพื้นฐานขององค์กรบริหารส่วนตำบลในเขตอำเภอโนนไทย จังหวัดนครราชสีมาอีกด้วย ผลการศึกษา พบว่า ประชาชนมีความพึงพอใจต่อการให้บริการขององค์กรบริหารส่วนตำบลด้านโครงสร้างพื้นฐานทั้ง ๓ ด้าน ได้แก่ ด้านถนน ด้านไฟฟ้าแสงสว่าง และด้านประปา อีกทั้งระดับความพึงพอใจของประชาชนของแต่ละตำบล ในเขตอำเภอโนนไทย จังหวัดนครราชสีมา รวมถึงข้อเสนอแนะต่างๆ เพื่อใช้เป็นแนวทางในการวางแผน พัฒนาการให้บริการด้านโครงสร้างพื้นฐานให้มีประสิทธิภาพและสร้างความพึงพอใจให้แก่ประชาชนต่อไป

เฉลิมพร อภิชนพงศ์ (2553) ได้ศึกษาการสำรวจความพึงพอใจของผู้รับบริการขององค์กรบริหารส่วนตำบลบางบัวทอง ประจำปีงบประมาณ ๒๕๕๓ พบว่า ผู้รับบริการขององค์กรบริหารส่วนตำบลบางบัวทอง มีความพึงพอใจลำดับแรก ได้แก่ ด้านการให้บริการจากเจ้าหน้าที่ รองลงมา ได้แก่ ด้านสิ่งอำนวยความสะดวก ที่ มีอยู่ในสำนักงาน ด้านการบริหารจัดการของเจ้าหน้าที่ ด้านการดูแลผู้สูงอายุ ด้านการ จัดเก็บขยะมูลฝอย ด้านงานป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย ด้านการส่งเสริมศาสนา และวัฒนธรรมประจำท้องถิ่น ส่วนความพึงใจ ลำดับสุดท้าย ได้แก่ ด้านการมีส่วนร่วม ภาคประชาชน ส่วนการทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างคุณลักษณะของ ผู้ตอบกับความพึงพอใจ ของผู้รับบริการด้านต่าง ๆ พบว่า ก) เพศ และระดับรายได้มีความพึงพอใจต่างกันใน ด้านการจัดเก็บขยะมูลฝอย ข) อายุ อาชีพและระดับรายได้มีความพึงพอใจต่างกันใน ด้านการดูแลผู้สูงอายุ ค) อาชีพและระดับการศึกษามีความพึงพอใจต่างกันในด้านงาน ป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย ง) ประเภทชุมชน ระดับการศึกษาและเพศชายมี ความพึงพอใจต่างกันในด้านการมีส่วนร่วมภาคประชาชน และ ง) เพศมีความพึงพอใจ ต่างกันในด้านการส่งเสริมศาสนาและวัฒนธรรมประจำท้องถิ่น สำหรับข้อเสนอแนะนี้ เห็นว่า ส่วนกลางควรจะกระจายอำนาจไปยังท้องถิ่น ให้มากกว่าเดิม ให้เงินอุดหนุนเพิ่มมากขึ้น เพื่อจะได้ทำกิจกรรม ต่าง ๆ ให้หลากหลาย มีคุณภาพ และเห็นด้วยกับข้อเสนอของคณะกรรมการปฏิรูปประเทศ (คปร.) ซึ่ง มี

นายอานันท์ ปันยารชุน อธิบดีกรมการคุ้มครองสิ่งแวดล้อม ได้ออกแต่งการณ์ต่อ สื่อมวลชน พรรคการเมือง ว่า ด้วยแนวทางปฏิรูปโครงสร้างอำนาจจากส่วนกลางไปสู่ ห้องถิน เมื่อ 18 เมษายน 2554

ชนะดา วีระพันธ์ (2555) ได้ศึกษาความพึงพอใจของประชาชนต่อการให้บริการขององค์กรบริหารส่วนตำบลบ้านเก่า อำเภอพานทอง จังหวัดชลบุรี พบร่วมกับ ศึกษาความพึงพอใจของประชาชนต่อการให้บริการขององค์กรบริหารส่วน ตำบลบ้านเก่า อำเภอพานทอง จังหวัดชลบุรี โดยรวมอยู่ในระดับความพึงพอใจมากที่สุด เมื่อพิจารณา เป็นรายด้านพบว่า ด้านที่มีค่าเฉลี่ยมากที่สุด คือ ด้านการให้บริการอย่างเพียงพอ รองลงมาคือ ด้านการให้บริการอย่างเสมอภาคและด้านการให้บริการอย่างก้าวหน้า โดยในด้านการให้บริการ อย่างเพียงพอ ประชาชนมีความพึงพอใจในเรื่องอาคารสถานที่ให้บริการมีความเหมาะสม ในด้าน การให้บริการอย่างเสมอภาค ประชาชนมีความพึงพอใจในเรื่องเจ้าหน้าที่บริการด้วยความยิ้มแย้ม แจ่มใส และในด้านการให้บริการอย่าง ก้าวหน้า ประชาชนมีความพึงพอใจต่อเจ้าหน้าที่ผู้ให้บริการ มีความรับผิดชอบและมุ่งมั่นในการปฏิบัติงาน ผลการเปรียบเทียบความแตกต่างของความพึงพอใจของประชาชนต่อการให้บริการขององค์กรบริหารส่วนตำบลบ้านเก่า อำเภอพานทอง จังหวัดชลบุรี พบร่วมกับ อายุ สถานภาพสมรส การศึกษา และอาชีพ ต่างกัน มีความพึงพอใจต่อการให้บริการขององค์กรบริหารส่วนตำบลบ้านเก่า อำเภอพานทอง จังหวัดชลบุรี ไม่แตกต่างกัน

อัพาร์ ศรีราช (2553) ศึกษาความพึงพอใจและความต้องการของประชาชน ที่มีต่อการพัฒนาของ ห้องถินขององค์กรบริหารส่วนตำบลไทรเจริญ อำเภอบางเลน จังหวัดนครปฐม พบร่วมกับ ด้านการบริการภายนอกโดยรวมมีความพึงพอใจอยู่ในระดับมาก และด้าน สร้างสรรค์มีความพึงพอใจในด้านการส่งเสริมสุขภาพชีวิตผู้สูงอายุและการอบรมเสริมสร้างความรู้แก่ อบรม หรือ ผู้นำชุมชนหรือแกนนำสุขภาพอยู่ในระดับ ความพึงพอใจมากที่สุด ประชาชนต้องการให้องค์กรบริหารส่วน ตำบลไทรเจริญแก้ไขและปรับปรุงเรื่องการพัฒนาสาธารณูปโภค เช่น ไฟฟ้า ประปา โทรศัพท์ เป็นต้น

สุกัญญา มีแก้ว (2554) ศึกษาความพึงพอใจของประชาชนในการใช้บริการขององค์กรบริหารส่วน ตำบลเขตอำเภอท่าชัน จังหวัดสุราษฎร์ธานี พบร่วมกับ ประชาชนที่ใช้บริการ ส่วนใหญ่เป็นเพศชาย อายุระหว่าง 20 - 30 ปี สมรสแล้ว ระดับการศึกษามัธยมศึกษา อาชีพเกษตรกร รายได้เฉลี่ยต่ำกว่า 10,000 บาท จำนวน สมาชิกในครอบครัว 3 คน ใช้บริการด้านสันักงานสาธารณสุข และตำบลที่ใช้บริการคือ ตำบลประสงค์ ความพึงพอใจของประชาชนในการใช้บริการขององค์กรบริหารส่วนตำบลเขตอำเภอท่าชัน จังหวัดสุราษฎร์ธานี โดยภาพรวมและรายด้านความพึงพอใจในการใช้บริการ อยู่ในระดับปานกลาง โดยเรียงลำดับจากมากไปหา น้อย ดังนี้ ด้านสิ่งอำนวยความสะดวก ด้านอาคาร/สถานที่ ด้านพนักงานผู้ให้บริการ ด้านขั้นตอนการให้บริการ และด้านกระบวนการให้บริการ ตามลำดับ และปัจจัยส่วนบุคคล ด้านอายุ อาชีพ จำนวนสมาชิกในครอบครัว และประเภทการใช้บริการที่ต่างกันทำให้ความพึงพอใจของประชาชน ในการใช้บริการแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

นิวัตน์ สวัสดิ์แก้ว และคณะ (2555) ศึกษาความพึงพอใจของผู้รับบริการต่อคุณภาพการให้บริการ ขององค์กรบริหารส่วนจังหวัดกระปี พบร่วมกับ ประชาชนที่รับบริการ ที่มีค่าใช้จ่ายสูง เช่น เพลิง (ปั๊มน้ำมัน) และ จำหน่ายบุหรี่ และผู้ใช้บริการท่าเรือท่องเที่ยวปากคลองจิหลาด มีความพึงพอใจต่อคุณภาพการให้บริการด้าน กระบวนการและขั้นตอน การให้บริการ ด้านการให้บริการของเจ้าหน้าที่ ด้านสิ่งอำนวยความสะดวก ความสะอาด และ ภาพรวมอยู่ในระดับมาก ส่วนประชาชนที่ได้รับอุบัติภัยและภัยพิบัติในเขตตำบลปากส้าย อำเภอหนองคาย ตำบลกระปีน้อย อำเภอเมือง และอำเภอเข้าพนม มีความพึงพอใจต่อคุณภาพการให้บริการช่วยเหลือจาก

องค์การบริหารส่วนจังหวัดgrade 5 ในระดับปานกลาง ทุกด้านและภาพรวม นอกจากนี้ประชาชนผู้รับบริการที่มีสถานภาพแตกต่างกันด้านเพศ อายุ มีความพึงพอใจต่อคุณภาพการให้ การช่วยเหลือทุกด้าน ไม่แตกต่างกัน

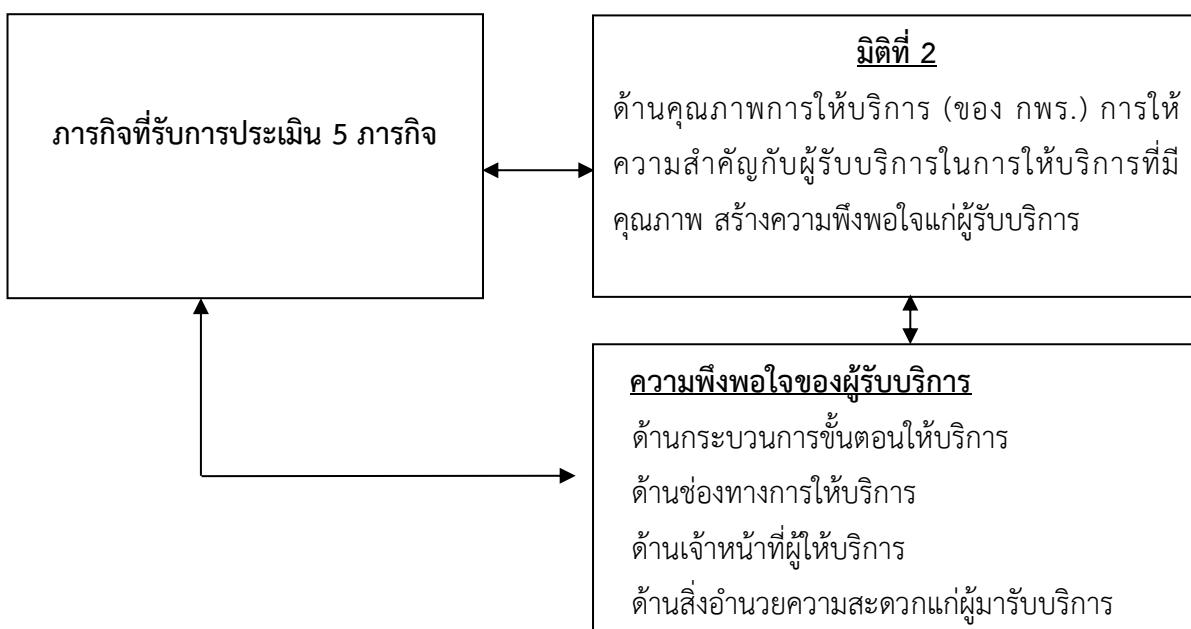
การดี อนันตนาวี (2557) ศึกษาความพึงพอใจของประชาชนต่อการบริการขององค์การบริหารส่วนตำบลท่ากุ่ม จังหวัดตราด ผลการวิจัย พบว่า ความพึงพอใจของประชาชนต่อการบริการขององค์การบริหารส่วนตำบลท่ากุ่ม โดยรวมอยู่ในระดับมากที่สุด มีค่าเฉลี่ย 4.64 เมื่อพิจารณาแยกเป็น 3 ฝ่ายงาน มีดังนี้ 1. งานการรับแจ้งเรื่องราวร้องทุกข์ โดยรวมอยู่ในระดับมากที่สุด มีค่าเฉลี่ย 4.63 เมื่อจำแนกตามงาน ด้านสิ่งอำนวยความสะดวก ความสะอาด มีความพึงพอใจเป็นอันดับ 1 มีค่าเฉลี่ย 4.67 อยู่ในระดับมากที่สุด อันดับ 2 ได้แก่ ด้านเจ้าหน้าที่ผู้ให้บริการ มีคะแนนเฉลี่ย 4.63 อยู่ในระดับมากที่สุด และอันดับ 3 ได้แก่ ด้านกระบวนการขั้นตอนการให้บริการมีคะแนนเฉลี่ย 4.58 อยู่ในระดับมากที่สุด 2. งานจัดเก็บภาษีโรงเรือนและที่ดิน โดยรวมอยู่ในระดับมากที่สุด มีค่าเฉลี่ย 4.66 เมื่อจำแนก ตามงาน ด้านสิ่งอำนวยความสะดวก ความสะอาด มีความพึงพอใจเป็นอันดับ 1 มีค่าเฉลี่ย 4.73 อยู่ในระดับมากที่สุด อันดับ 2 ได้แก่ ด้านเจ้าหน้าที่ผู้ให้บริการ มีคะแนนเฉลี่ย 4.64 อยู่ในระดับมากที่สุด และอันดับ 3 ได้แก่ ด้านกระบวนการขั้นตอนการให้บริการ มีคะแนนเฉลี่ย 4.60 อยู่ในระดับมากที่สุด 3. ด้านงานการจัดเก็บค่าน้ำประปา โดยรวมอยู่ในระดับมากที่สุด มีค่าเฉลี่ย 4.65 เมื่อจำแนก ตามงาน ด้านสิ่งอำนวยความสะดวก ความสะอาด มีความพึงพอใจเป็นอันดับ 1 มีค่าเฉลี่ย 4.69 อยู่ในระดับมากที่สุด

6. กรอบแนวคิดการประเมิน

การประเมินความพึงพอใจของผู้รับบริการจะประเมินตามภารกิจ 5 ภารกิจ ในมิติที่ 2 ด้านคุณภาพการให้บริการ โดยหน่วยงานผู้ให้บริการจะต้องให้ความสำคัญกับผู้รับบริการ การให้บริการที่มีคุณภาพ และต้องสร้างความพึงพอใจให้กับผู้รับบริการ ความพึงพอใจของผู้รับบริการสำรวจจากความคิดเห็นของผู้รับบริการ ใน 4 ประเด็น คือ ด้านกระบวนการขั้นตอนให้บริการ ด้านช่องทางการให้บริการ ด้านเจ้าหน้าที่ผู้ให้บริการ และด้านสิ่งอำนวยความสะดวก ความสะอาดแก่ผู้มาใช้บริการ คุณภาพการให้บริการของหน่วยงานจะสะท้อนได้จากความพึงพอใจของผู้รับบริการ และข้อมูลเกี่ยวกับความพึงพอใจของผู้รับบริการจะให้ข้อเสนอแนะที่นำไปสู่การปรับปรุง นำไปพัฒนา ซึ่งหากหน่วยงานมีการพัฒนาอย่างต่อเนื่องก็จะทำให้คุณภาพการให้บริการกับประชาชนดียิ่งขึ้น

จากรอบแนวคิดนี้ คณะกรรมการจังหวัดศึกษาความพึงพอใจของผู้รับบริการ และประเมินประสิทธิภาพ การให้บริการ ตามมิติที่ 2 เพื่อให้ทราบผลการประเมิน และได้ข้อเสนอแนะเชิงนโยบาย สำหรับหน่วยงานที่จะนำไปพัฒนาปรับปรุงการให้บริการต่อไป

กรอบแนวคิดในการประเมิน

ระเบียบวิธีวิจัย

การประเมินความพึงพอใจของประชาชนต่อคุณภาพการให้บริการขององค์กรบริหาร ส่วนตำบลท่าจำปา อำเภอท่าอุเทน จังหวัดนครพนม เป็นงานวิจัยเชิงปริมาณ โดยใช้แบบสอบถามในการเก็บข้อมูล แล้วนำข้อมูลนั้นมาวิเคราะห์และประมวลผล ซึ่งประกอบไปด้วยขั้นตอนในการดำเนินการดังนี้

- 3.1 วิธีการศึกษา
- 3.2 ประชากรกลุ่มตัวอย่างและวิธีการสุ่มตัวอย่าง
- 3.3 เครื่องมือในการศึกษา
- 3.4 การเก็บรวบรวมและการวิเคราะห์ข้อมูล

3.1 วิธีการศึกษา

ในการศึกษารั้งนี้ได้ทำการเก็บข้อมูลเชิงปริมาณ โดยการเก็บข้อมูลจากแบบสอบถาม ซึ่งสอบถามประเด็นดังต่อไปนี้

- 3.1.1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม
- 3.1.2 ความพึงพอใจของประชาชนต่อการให้บริการ
- 3.1.3 ข้อเสนอแนะ

3.2 ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

3.2.1 ประชากรในการวิจัยครั้งนี้ คือ ประชาชนที่อยู่ในเขตการปกครองขององค์กรบริหารส่วนตำบลท่าจำปา อำเภอท่าอุเทน จังหวัดนครพนม จำนวน 8,942 คน

3.2.2 กลุ่มตัวอย่าง ที่ใช้การศึกษาวิจัยครั้งนี้

กลุ่มตัวอย่าง ที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลแบบสอบถาม จำนวน 400 คน ซึ่งในการกำหนดขนาดกลุ่มตัวอย่าง ใช้สูตรการคำนวนของทาโรยามาเน (Taro Yamane, 1973 : 727) โดยกำหนดค่าความคลาดเคลื่อนของกลุ่มตัวอย่างร้อยละ 5

$$n = \frac{N}{1+Ne^2}$$

โดย n คือ ขนาดตัวอย่างที่คำนวนได้
 N คือ จำนวนประชากรที่ทราบค่า
 e คือ ค่าความคลาดเคลื่อนที่จะยอมรับได้

$$\begin{aligned} n &= \frac{8,942}{1+8,942 (.05)^2} \\ &= 382.87 \end{aligned}$$

หมายเหตุ :: เพื่อลดความคลาดเคลื่อนของข้อมูล และเพิ่มความน้ำหนักอีกของข้อมูลจึงขอเก็บกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 400 คน

3.2.3 วิธีการสุ่มตัวอย่าง การสุ่มตัวอย่างโดยวิธีเฉพาะเจาะจง (Purposive sampling) โดยเลือกจากประชาชนที่เข้ารับบริการจากองค์กรบริหารส่วนตำบลท่าจำปา ตั้งแต่เดือนตุลาคม 2564 ถึงวันที่ 10 กันยายน 2565

3.3 เครื่องมือในการศึกษา

แบบสอบถามที่ใช้ในการเก็บข้อมูลเป็นแบบสอบถามที่ผู้วิจัยจัดสร้างขึ้น เพื่อใช้ประเมินความพึงพอใจของประชาชนต่อคุณภาพการให้บริการขององค์กรบริหารส่วนตำบลท่าจำปาตามภารกิจหลัก โดยทำการประเมินภารกิจละ 4 ด้าน ได้แก่ ด้านขั้นตอนการให้บริการ ด้านช่องทางการให้บริการ ด้านเจ้าหน้าที่ผู้ให้บริการ และด้านสิ่งอำนวยความสะดวก แบบสอบถามมีลักษณะเป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) มี 5 ระดับ โดยมีความหมายของระดับคะแนน ดังนี้

บริการมีคุณภาพมากที่สุด	ให้คะแนนเท่ากับ	5
บริการมีคุณภาพมาก	ให้คะแนนเท่ากับ	4
บริการมีคุณภาพปานกลาง	ให้คะแนนเท่ากับ	3
บริการมีคุณภาพน้อย	ให้คะแนนเท่ากับ	2
บริการมีคุณภาพน้อยที่สุด	ให้คะแนนเท่ากับ	1

3.4 การเก็บรวบรวมและการวิเคราะห์ข้อมูล

3.4.1 คณะกรรมการผู้วิจัยได้เก็บรวบรวมข้อมูล โดยอาจารย์และนักศึกษาสาขาวิชาสารสนเทศฯ คณะศิลปศาสตร์และวิทยาศาสตร์ มหาวิทยาลัยนครพนม โดยประสานความร่วมมือจากหน่วยงาน ผู้ใหญ่บ้าน ก่อนลงพื้นที่เก็บข้อมูล จำนวน 400 ชุด

การวิเคราะห์ข้อมูลใช้สถิติเชิงพรรณนา (Descriptive Statistic) ได้แก่ ความถี่ (Frequency) ร้อยละ (Percentage) ค่าเฉลี่ย (\bar{X}) และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) ส่วนข้อมูลความคิดเห็นและข้อเสนอแนะที่เป็นคำถามปลายเปิด วิเคราะห์โดยใช้ความถี่และใช้การบรรยายข้อมูล

หลักเกณฑ์การแบ่งช่วงของค่าเฉลี่ยและการแปลผล โดยแบ่งออกเป็น 5 ช่วง (บุญชม ศรีสะอาด, 2543) ดังนี้

ช่วงคะแนน	4.51-5.00	หมายถึง มีระดับความพึงพอใจในระดับมากที่สุด
ช่วงคะแนน	3.51-4.50	หมายถึง มีระดับความพึงพอใจในระดับมาก
ช่วงคะแนน	2.51-3.50	หมายถึง มีระดับความพึงพอใจในระดับปานกลาง
ช่วงคะแนน	1.51-2.50	หมายถึง มีระดับความพึงพอใจอยู่ในระดับน้อย
ช่วงคะแนน	1.00-1.50	หมายถึง มีระดับความพึงพอใจในระดับน้อยที่สุด

3.4.2 นำร้อยละของความพึงพอใจในภาพรวมที่ได้ มาวัดค่าคะแนนระดับความพึงพอใจของผู้รับบริการโดยใช้เกณฑ์ประเมินตัวชี้วัดร้อยละของระดับความพึงพอใจของผู้รับบริการ ดังนี้

เกณฑ์ร้อยละระดับความพึงพอใจของผู้รับบริการ	คะแนน
มากกว่าร้อยละ 95 ขึ้นไป	10
ระดับความพึงพอใจไม่เกินร้อยละ 95	9
ระดับความพึงพอใจไม่เกินร้อยละ 90	8
ระดับความพึงพอใจไม่เกินร้อยละ 85	7
ระดับความพึงพอใจไม่เกินร้อยละ 80	6
ระดับความพึงพอใจไม่เกินร้อยละ 75	5
ระดับความพึงพอใจไม่เกินร้อยละ 70	4
ระดับความพึงพอใจไม่เกินร้อยละ 65	3
ระดับความพึงพอใจไม่เกินร้อยละ 60	2
ระดับความพึงพอใจไม่เกินร้อยละ 55	1
ระดับความพึงพอใจน้อยกว่าร้อยละ 50	0

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การวิจัยในครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อสำรวจและประเมินความพึงพอใจของประชาชนต่อคุณภาพการให้บริการขององค์กรบริหารส่วนตำบลท่าจำปา อำเภอท่าอุเทน จังหวัดนครพนม จำนวน 5 ภารกิจ คือ 1) ด้านสิ่งแวดล้อมและสุขาภิบาล 2) ด้านเทคโนโลยีป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย 3) ด้านรายได้หรือภาษี 4) ด้านพัฒนาชุมชนและสวัสดิการสังคม และ 5) ด้านการศึกษา ศาสนาและวัฒนธรรม

โดยคณะกรรมการวิจัยได้เก็บรวบรวมข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 400 คน ผลการวิเคราะห์ข้อมูลได้นำเสนอดังนี้

4.1 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลสภาพทั่วไปของผู้รับบริการ

4.2 ผลการวิเคราะห์ความพึงพอใจของประชาชนต่อคุณภาพการให้บริการ

4.3 ข้อเสนอแนะจากแบบสอบถาม

4.1 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลสภาพทั่วไปของผู้รับบริการ

จากการเก็บรวบรวมข้อมูลของผู้รับบริการจากองค์กรบริหารส่วนตำบลท่าจำปา จำนวน 400 คน ปรากฏผลการวิเคราะห์ข้อมูลเบื้องต้นของผู้ตอบแบบสอบถาม ดังตารางที่ 1

ตารางที่ 1 จำนวนและร้อยละของผู้รับบริการ จำแนกตามเพศ อายุ สถานภาพ ระดับการศึกษา อาชีพ รายได้ เคลื่ยตัวเดือน และความถี่ในการมาใช้บริการ

ข้อมูลเบื้องต้นของผู้ตอบแบบสอบถาม	จำนวน (คน)	ร้อยละ
1. เพศ		
ชาย	147	36.75
หญิง	253	63.25
2. อายุ		
ต่ำกว่า 20 ปี	11	2.75
21 - 30 ปี	35	8.75

ข้อมูลเบื้องต้นของผู้ตอบแบบสอบถาม	จำนวน (คน)	ร้อยละ
31 - 40 ปี	66	16.50
41 – 50 ปี	112	28.00
51 - 60 ปี	79	19.75
61 ปีขึ้นไป	97	24.25

3. สถานภาพ

โสด	53	13.25
สมรส	319	79.75
หม้าย	17	4.25
หย่าร้าง	11	2.75

4. ระดับการศึกษา

ประถมศึกษา	245	61.25
มัธยมศึกษาตอนต้น	90	22.5
มัธยมศึกษาตอนปลาย/ปวช.	31	7.75
อนุปริญญา/ปวส.	15	3.75
ปริญญาตรี	17	4.25
สูงกว่าปริญญาตรี	2	0.5

5. อาชีพ

เกษตรกร	182	45.5
พนักงาน/ลูกจ้างทั่วไป	46	11.50
แม่บ้าน	53	13.25
ธุรกิจส่วนตัว/ค้าขาย	97	24.25
รัฐราชการ/รัฐวิสาหกิจ	19	4.75

ข้อมูลเบื้องต้นของผู้ตอบแบบสอบถาม	จำนวน (คน)	ร้อยละ
อื่นๆ	3	0.75
6. รายได้เฉลี่ยต่อเดือน		
ต่ำกว่า 5,000 บาท	217	54.25
5,001-10,000 บาท	139	34.75
10,001-15,000 บาท	29	7.25
15,001-20,000 บาท	9	2.25
มากกว่า 20,000 บาท	6	1.50
7. ความถี่ในการมาใช้บริการ		
1 – 2 ครั้งต่อเดือน	269	67.25
3 – 4 ครั้งต่อเดือน	108	27.00
มากกว่า 4 ครั้งต่อเดือน	23	5.75
รวม	400	100.00

จากตารางที่ 1 พบว่า ผู้รับบริการที่ตอบแบบสอบถาม ส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง จำนวน 253 คน คิดเป็นร้อยละ 63.25 มีอายุระหว่าง 41 – 50 ปี จำนวน 112 คน คิดเป็นร้อยละ 28.00 มีสถานภาพสมรส จำนวน 319 คน คิดเป็นร้อยละ 79.75 มีระดับการศึกษาระดับประถมศึกษา จำนวน 245 คน คิดเป็นร้อยละ 61.25 มีอาชีพเกษตรกร จำนวน 182 คน คิดเป็นร้อยละ 45.50 มีรายได้ต่ำกว่า 5,000 บาท จำนวน 217 คน คิดเป็นร้อยละ 54.25 และมีความถี่ในการมาใช้บริการ 1 – 2 ครั้งต่อเดือน จำนวน 269 คน คิดเป็นร้อยละ 67.25

4.2 ผลการวิเคราะห์ความพึงพอใจของประชาชนต่อคุณภาพการให้บริการ

องค์การบริหารส่วนตำบลท่าจำปาได้กำหนดภารกิจเข้ารับการประเมิน 5 ภารกิจ ดังนี้

- 1) ด้านสิ่งแวดล้อมและสุขาภิบาล
- 2) ด้านเทคโนโลยีหรือป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย
- 3) ด้านรายได้หรือภาษี
- 4) ด้านพัฒนาชุมชนและสวัสดิการสังคม
- 5) ด้านการศึกษา ศาสนา และวัฒนธรรม

4.2.1 ผลการวิเคราะห์ความพึงพอใจของประชาชนต่อคุณภาพการให้บริการโดยภาพรวม รายละเอียดปรากฏในตารางที่ 2

ตารางที่ 2 ค่าเฉลี่ย (\bar{X}) ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) และค่าร้อยละของระดับความพึงพอใจต่อคุณภาพการให้บริการโดยภาพรวม

การกิจที่เข้ารับการประเมิน	ระดับความพึงพอใจ		ร้อยละ	แปลผล
	(\bar{X})	S.D.		
1. ด้านสิ่งแวดล้อมและสุขาภิบาล	4.70	.544	94.00	มากที่สุด
2. ด้านเทศกิจหรือป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย	4.66	.524	93.20	มากที่สุด
3. ด้านรายได้หรือภาษี	4.69	.608	93.80	มากที่สุด
4. ด้านพัฒนาชุมชนและสวัสดิการสังคม	4.68	.664	93.60	มากที่สุด
5. ด้านการศึกษา ศาสนา และวัฒนธรรม	4.72	.614	94.40	มากที่สุด
เฉลี่ยรวม	4.69	.581	93.80	มากที่สุด

จากตารางที่ 2 พบว่า ความพึงพอใจของผู้รับบริการต่อคุณภาพการให้บริการทั้ง 5 การกิจขององค์กร บริหารส่วนตำบลท่าจำปาโดยภาพรวมมีความพึงพอใจอยู่ในระดับมากที่สุด มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.69 คิดเป็นร้อยละ 93.80 เมื่อพิจารณาเป็นรายกิจ พบว่า ผู้รับบริการมีความพึงพอใจงานด้านการศึกษา ศาสนา และวัฒนธรรมมากที่สุด มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.72 คิดเป็นร้อยละ 94.40 รองลงมาคืองานด้านสิ่งแวดล้อมและสุขาภิบาลมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.70 คิดเป็นร้อยละ 94.00 งานด้านรายได้หรือภาษี มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.69 คิดเป็นร้อยละ 93.80 งานด้านพัฒนาชุมชนและสวัสดิการสังคม มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.68 คิดเป็นร้อยละ 93.60 และงานด้านเทศกิจหรือป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.66 คิดเป็นร้อยละ 93.20 ตามลำดับ

4.2.2 ผลการวิเคราะห์ความพึงพอใจของประชาชนต่อคุณภาพการให้บริการงานด้านสิ่งแวดล้อมและสุขาภิบาลรายละเอียดปรากฏในตารางที่ 3

ตารางที่ 3 ค่าเฉลี่ย (\bar{X}) ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) และค่าร้อยละของระดับความพึงพอใจต่อคุณภาพการให้บริการงานด้านสิ่งแวดล้อมและสุขาภิบาล

ด้านสิ่งแวดล้อมและสุขาภิบาล	ระดับความพึงพอใจ		ร้อยละ	แปลผล
	(\bar{X})	S.D.		
ด้านกระบวนการขั้นตอนการให้บริการ				
1. ขั้นตอนการให้บริการไม่ยุ่งยากซับซ้อนและมีความคล่องตัว	4.73	.552	94.60	มากที่สุด
2. มีความรวดเร็วในการให้บริการ	4.73	.665	94.60	มากที่สุด

ด้านสิ่งแวดล้อมและสุขาภิบาล	ระดับความพึงพอใจ		ร้อยละ	แปลผล
	(\bar{X})	S.D.		
3. ความชัดเจนในการอธิบาย ชี้แจง และนำขั้นตอนการให้บริการ	4.74	.630	94.80	มากที่สุด
4. มีความเป็นธรรมการให้บริการ (เรียงลำดับ ก่อนหลัง)	4.70	.697	94.00	มากที่สุด
5. มีผังลำดับขั้นตอนและระยะเวลาการให้บริการอย่างชัดเจน	4.70	.549	94.00	มากที่สุด
รวม	4.72	.610	94.40	มากที่สุด

ด้านช่องทางการให้บริการ

1. มีกล่อง/ตู้รับฟังความคิดเห็น	4.70	.707	94.00	มากที่สุด
2. มีศูนย์รับเรื่องร้องทุกข์	4.63	.849	92.60	มากที่สุด
3. มีการจัดเผยแพร่ระบบข้อมูลข่าวสารทางเว็บไซต์	4.62	.562	92.40	มากที่สุด
4. มีการจัดระบบ Call Center และการให้บริการข้อมูล ข่าวสารทางโทรศัพท์/โทรสาร	4.68	.797	93.60	มากที่สุด
5. มีระบบการยื่นเรื่องผ่านระบบเทคโนโลยีสารสนเทศ	4.67	.787	93.40	มากที่สุด
รวม	4.66	.609	93.20	มากที่สุด

ด้านเจ้าหน้าที่ผู้ให้บริการ

1. เจ้าหน้าที่มีการต้อนรับที่ดี มีความสุภาพ พูดจาไพเราะ	4.68	.629	93.60	มากที่สุด
2. การแต่งกาย บุคลิกลักษณะของเจ้าหน้าที่	4.70	.749	94.00	มากที่สุด
3. ความเอาใจใส่ กระตือรือร้น และความพร้อมในการ ให้บริการของเจ้าหน้าที่	4.64	.759	92.80	มากที่สุด
4. เจ้าหน้าที่มีความรู้ ความสามารถในการให้บริการ เช่น การ ตอบคำถาม การชี้แจงข้อสงสัย	4.68	.651	93.60	มากที่สุด
5. เจ้าหน้าที่ให้บริการเหมือนกันทุกรายไม่เลือกปฏิบัติ	4.70	.618	94.00	มากที่สุด
รวม	4.68	.533	93.60	มากที่สุด

ด้านสิ่งอำนวยความสะดวก

1. สถานที่ตั้งหน่วยงานสะดวกในการเดินทางมารับบริการ	4.76	.749	93.20	มากที่สุด
--	------	------	-------	-----------

ด้านสิ่งแวดล้อมและสุขาภิบาล	ระดับความพึงพอใจ		ร้อยละ	แปลผล
	(\bar{X})	S.D.		
2. มีป้ายบอกข้อความ บอกจุดบริการและรายละเอียดการให้บริการที่ชัดเจน	4.78	.717	93.60	มากที่สุด
3. มีการจัดสถานที่เป็นสัดส่วนง่ายต่อการติดต่อรับบริการ	4.68	.507	93.80	มากที่สุด
4. มีการให้บริการล่วงหน้าก่อนเวลาทำการ ช่วงพักเที่ยง หรือในวันหยุดราชการ	4.74	.650	93.40	มากที่สุด
5. มีวัสดุอุปกรณ์ เครื่องมือเครื่องใช้อย่างเพียงพอ	4.72	.646	93.00	มากที่สุด
รวม	4.74	.644	94.80	มากที่สุด
รวมทั้งหมด	4.70	.734	94.00	มากที่สุด

จากตารางที่ 3 พบว่า ความพึงพอใจของผู้รับบริการต่อคุณภาพงานด้านสิ่งแวดล้อมและสุขาภิบาลโดยภาพรวมมีความพึงพอใจอยู่ในระดับมากที่สุด มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.70 คิดเป็นร้อยละ 94.00 เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ผู้รับบริการมีความพึงพอใจด้านสิ่งอำนวยความสะดวกมากที่สุด มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.74 คิดเป็นร้อยละ 94.80 รองลงมาคือ ด้านกระบวนการขั้นตอนการให้บริการ มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.72 คิดเป็นร้อยละ 94.20 ด้านเจ้าหน้าที่ผู้ให้บริการ มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.68 คิดเป็นร้อยละ 93.60 และ ด้านช่องทางการให้บริการ มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.66 คิดเป็นร้อยละ 93.20 ตามลำดับ

4.2.3 ผลการวิเคราะห์ความพึงพอใจของประชาชนต่อคุณภาพการให้บริการงานบริการด้านเทคโนโลยีหรือป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย รายละเอียดปรากฏในตารางที่ 4

ตารางที่ 4 ค่าเฉลี่ย (\bar{X}) ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D) และค่าร้อยละของระดับความพึงพอใจต่อคุณภาพการให้บริการงานด้านเทคโนโลยีหรือป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย

งานด้านเทคโนโลยีหรือป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย	ระดับความพึงพอใจ		ร้อยละ	แปลผล
	(\bar{X})	S.D.		
ด้านกระบวนการขั้นตอนการให้บริการ				
1. ขั้นตอนการให้บริการไม่ยุ่งยากซับซ้อนและมีความคล่องตัว	4.64	.826	92.80	มากที่สุด
2. มีความรวดเร็วในการให้บริการ	4.64	.746	92.80	มากที่สุด
3. ความชัดเจนในการอธิบาย ข้อแจ้ง แนะนำขั้นตอนการให้บริการ	4.53	.759	90.60	มากที่สุด

งานด้านเทคโนโลยีหรือป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย	ระดับความพึงพอใจ		ร้อยละ	แปลผล
	(\bar{X})	S.D.		
4. มีความเป็นธรรมการให้บริการ (เรียงลำดับ ก่อนหลัง)	4.64	.638	92.80	มากที่สุด
5. มีผังลำดับขั้นตอนและระยะเวลาการให้บริการอย่างชัดเจน	4.69	.715	93.80	มากที่สุด
รวม		4.63	.736	92.60
ด้านช่องทางการให้บริการ				มากที่สุด

1. มีกล่อง/ตู้รับฟังความคิดเห็น	4.71	.691	94.20	มากที่สุด
2. มีศูนย์รับเรื่องร้องทุกข์	4.59	.799	91.80	มากที่สุด
3. มีการจัดเผยแพร่ระบบข้อมูลข่าวสารทางเว็บไซต์	4.60	.729	92.00	มากที่สุด
4. มีการจัดระบบ Call Center และการให้บริการข้อมูล ข่าวสารทางโทรศัพท์/โทรสาร	4.59	.728	91.80	มากที่สุด
5. มีระบบการยื่นเรื่องผ่านระบบเทคโนโลยีสารสนเทศ	4.64	.727	92.80	มากที่สุด
รวม		4.63	.766	92.60

1. เจ้าหน้าที่มีการต้อนรับที่ดี มีความสุภาพ พูดจาไพเราะ	4.64	.643	92.80	มากที่สุด
2. การแต่งกาย บุคลิกลักษณะของเจ้าหน้าที่	4.72	.657	94.40	มากที่สุด
3. ความเอาใจใส่ กระตือรือร้น และความพร้อมในการ ให้บริการของเจ้าหน้าที่	4.78	.589	95.60	มากที่สุด
4. เจ้าหน้าที่มีความรู้ ความสามารถในการให้บริการ เช่น การ ตอบคำถาม การชี้แจงข้อสงสัย	4.73	.654	94.60	มากที่สุด
5. เจ้าหน้าที่ให้บริการเหมือนกันทุกรายไม่เลือกปฏิบัติ	4.72	.667	94.40	มากที่สุด
รวม		4.72	.823	94.40

1. สถานที่ตั้งหน่วยงานสะดวกในการเดินทางมาใช้บริการ	4.73	.652	94.60	มากที่สุด
2. มีป้ายบอกข้อความ บอกจุดบริการและรายละเอียดการ	4.73	.675	94.60	มากที่สุด

งานด้านเทคโนโลยีหรือป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย	ระดับความพึงพอใจ		ร้อยละ	แปลผล
	(\bar{X})	S.D.		
ให้บริการที่ชัดเจน				
3. มีการจัดสถานที่เป็นสัดส่วนง่ายต่อการติดต่อขอรับบริการ	4.76	.620	95.20	มากที่สุด
4. มีการให้บริการล่วงหน้าก่อนเวลาทำการ ช่วงพักเที่ยงหรือในวันหยุดราชการ	4.57	.797	91.40	มากที่สุด
5. มีวัสดุอุปกรณ์ เครื่องมือเครื่องใช้อ่าย่างเพียงพอ	4.51	.849	90.20	มากที่สุด
รวม	4.66	.678	93.20	มากที่สุด
รวมทั้งหมด	4.66	.705	93.20	มากที่สุด

จากตารางที่ 4 พบว่า ความพึงพอใจของผู้รับบริการต่ocุณภาพงานด้านเทคโนโลยีหรือป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย โดยภาพรวมมีความพึงพอใจอยู่ในระดับมากที่สุด มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.66 คิดเป็นร้อยละ 93.20 เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ผู้รับบริการมีความพึงพอใจด้านเจ้าหน้าที่ผู้ให้บริการมากที่สุด มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.72 คิดเป็นร้อยละ 94.40 รองลงมาคือด้านสิ่งอำนวยความสะดวกมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.66 คิดเป็นร้อยละ 93.20 ด้านกระบวนการขั้นตอนการให้บริการ และ ด้านช่องทางการให้บริการซึ่งมีค่าเฉลี่ยความพึงพอใจเท่ากับ 4.63 คิดเป็นร้อยละ 92.60 ตามลำดับ

4.2.4 ผลการวิเคราะห์ความพึงพอใจของประชาชนต่ocุณภาพการให้บริการงานด้านรายได้หรือภาษี รายละเอียดปรากฏในตารางที่ 5

ตารางที่ 5 ค่าเฉลี่ย (\bar{X}) ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D) และค่าร้อยละของระดับความพึงพอใจต่ocุณภาพการให้บริการงานด้านรายได้หรือภาษี

งานด้านรายได้หรือภาษี	ระดับความพึงพอใจ		ร้อยละ	แปลผล
	(\bar{X})	S.D.		
ด้านกระบวนการขั้นตอนการให้บริการ				
1. ขั้นตอนการให้บริการไม่ยุ่งยากซับซ้อนและมีความคล่องตัว	4.65	.714	93.00	มากที่สุด
2. มีความรวดเร็วในการให้บริการ	4.67	.671	93.40	มากที่สุด
3. ความชัดเจนในการอธิบาย ชี้แจง และนำขั้นตอนการให้บริการ	4.66	.693	93.20	มากที่สุด
4. มีความเป็นธรรมการให้บริการ (เรียงลำดับ ก่อนหลัง)	4.67	.669	93.40	มากที่สุด

งานด้านรายได้หรือภาษี	ระดับความพึงพอใจ		ร้อยละ	แปลผล
	(\bar{X})	S.D.		
5. มีผังลำดับขั้นตอนและระยะเวลาการให้บริการอย่างชัดเจน	4.65	.662	93.00	มากที่สุด
รวม	4.66	.621	93.20	มากที่สุด
ด้านช่องทางการให้บริการ				
1. มีกล่อง/ตู้รับฟังความคิดเห็น	4.74	.681	94.80	มากที่สุด
2. มีศูนย์รับเรื่องร้องทุกข์	4.69	.679	93.80	มากที่สุด
3. มีการจัดเผยแพร่ระบบข้อมูลข่าวสารทางเว็บไซต์	4.60	.669	92.00	มากที่สุด
4. มีการจัดระบบ Call Center และการให้บริการข้อมูลข่าวสารทางโทรศัพท์/โทรสาร	4.69	.678	93.80	มากที่สุด
5. มีระบบการยื่นเรื่องผ่านระบบเทคโนโลยีสารสนเทศ	4.68	.617	93.60	มากที่สุด
รวม	4.68	.666	93.60	มากที่สุด
ด้านเจ้าหน้าที่ผู้ให้บริการ				
1. เจ้าหน้าที่มีการต้อนรับที่ดี มีความสุภาพ พูดจาไฟเราะ	4.64	.673	92.80	มากที่สุด
2. การแต่งกาย บุคลิกภาพของเจ้าหน้าที่	4.72	.667	94.40	มากที่สุด
3. ความเอาใจใส่ กระตือรือร้น และความพร้อมในการให้บริการของเจ้าหน้าที่	4.78	.589	95.60	มากที่สุด
4. เจ้าหน้าที่มีความรู้ ความสามารถในการให้บริการ เช่น การตอบคำถาม การซึ่งแจงข้อสงสัย	4.73	.654	94.60	มากที่สุด
5. เจ้าหน้าที่ให้บริการเหมือนกันทุกรายไม่เลือกปฏิบัติ	4.72	.667	94.40	มากที่สุด
รวม	4.72	.823	94.40	มากที่สุด
ด้านสิ่งอำนวยความสะดวก				
1. สถานที่ตั้งหน่วยงานสะดวกในการเดินทางมารับบริการ	4.73	.652	94.60	มากที่สุด
2. มีป้ายบอกข้อมูล บอกจุดบริการและรายละเอียดการให้บริการที่ชัดเจน	4.73	.675	94.60	มากที่สุด

งานด้านรายได้หรือภาษี	ระดับความพึงพอใจ		ร้อยละ	แปลผล
	(\bar{X})	S.D.		
3. มีการจัดสถานที่เป็นสัดส่วนง่ายต่อการติดต่อขอรับบริการ	4.76	.620	95.20	มากที่สุด
4. มีการให้บริการล่วงหน้าก่อนเวลาทำการ ช่วงพักเที่ยงหรือในวันหยุดราชการ	4.77	.797	95.40	มากที่สุด
5. มีวัสดุอุปกรณ์ เครื่องมือเครื่องใช้อ่าย่างเพียงพอ	4.51	.849	90.20	มากที่สุด
รวม	4.70	.678	94.00	มากที่สุด
รวมทั้งหมด	4.69	.705	93.80	มากที่สุด

จากตารางที่ 5 พบร่วม ความพึงพอใจของผู้รับบริการต่อคุณภาพงานด้านรายได้หรือภาษี โดยภาพรวม มีความพึงพอใจอยู่ในระดับมากที่สุด มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.69 คิดเป็นร้อยละ 93.80 เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบร่วม ผู้รับบริการมีความพึงพอใจด้านเจ้าหน้าที่ผู้ให้บริการมากที่สุด มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.72 คิดเป็นร้อยละ 94.40 รองลงมาคือ ด้านสิ่งอำนวยความสะดวกมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.70 คิดเป็นร้อยละ 94.00 ด้านซ่องทางการให้บริการมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.68 คิดเป็นร้อยละ 93.60 และด้านกระบวนการขั้นตอนการให้บริการมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.66 คิดเป็นร้อยละ 93.20 ตามลำดับ

4.2.5 ผลการวิเคราะห์ความพึงพอใจของประชาชนต่อคุณภาพการให้บริการงานด้านพัฒนาชุมชนและสวัสดิการสังคม รายละเอียดปรากฏในตารางที่ 6

ตารางที่ 6 ค่าเฉลี่ย (\bar{X}) ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) และค่าร้อยละของระดับความพึงพอใจต่อคุณภาพการให้บริการงานด้านพัฒนาชุมชนและสวัสดิการสังคม

งานด้านพัฒนาชุมชนและสวัสดิการสังคม	ระดับความพึงพอใจ		ร้อย ละ	แปลผล
	(\bar{X})	S.D.		

ด้านกระบวนการขั้นตอนการให้บริการ

1. ขั้นตอนการให้บริการไม่ยุ่งยากซับซ้อนและมีความคล่องตัว	4.67	.578	93.40	มากที่สุด
2. มีความรวดเร็วในการให้บริการ	4.65	.667	93.00	มากที่สุด
3. ความชัดเจนในการอธิบาย ชี้แจง และนำขั้นตอนการให้บริการ	4.57	.669	91.40	มากที่สุด
4. มีความเป็นธรรมการให้บริการ (เรียงลำดับ ก่อนหลัง)	4.56	.603	91.20	มากที่สุด
5. มีผังลำดับขั้นตอนและระยะเวลาการให้บริการอย่างชัดเจน	4.65	.646	93.00	มากที่สุด

งานด้านพัฒนาชุมชนและสวัสดิการสังคม	ระดับความพึงพอใจ		ร้อย ละ	แปลผล
	(X̄)	S.D.		
รวม	4.62	.777	92.40	มากที่สุด

ด้านช่องทางการให้บริการ

1. มีกล่อง/ตู้รับฟังความคิดเห็น	4.76	.552	95.20	มากที่สุด
2. มีศูนย์รับเรื่องร้องทุกข์	4.71	.610	94.20	มากที่สุด
3. มีการจัดเผยแพร่ระบบข้อมูลข่าวสารทางเว็บไซต์ของหน่วยงาน	4.70	.795	94.00	มากที่สุด
4. มีการจัดระบบ Call Center และการให้บริการข้อมูลข่าวสารทางโทรศัพท์/โทรสาร	4.69	.666	93.80	มากที่สุด
5. มีระบบการยื่นเรื่องผ่านระบบเทคโนโลยีสารสนเทศ	4.64	.726	92.80	มากที่สุด
รวม	4.70	.696	94.00	มากที่สุด

ด้านเจ้าหน้าที่ผู้ให้บริการ

1. เจ้าหน้าที่มีการต้อนรับที่ดี มีความสุภาพ พูดจาไฟเราะ	4.72	.635	94.40	มากที่สุด
2. การแต่งกาย บุคลิกักษณะของเจ้าหน้าที่	4.72	.667	94.40	มากที่สุด
3. ความเอาใจใส่ กระตือรือร้น และความพร้อมในการให้บริการของเจ้าหน้าที่	4.69	.659	93.80	มากที่สุด
4. เจ้าหน้าที่มีความรู้ ความสามารถในการให้บริการ เช่น การตอบคำถาม การซึ่งแจ้งข้อสงสัย	4.75	.609	95.00	มากที่สุด
5. เจ้าหน้าที่ให้บริการเหมือนกันทุกรายไม่เลือกปฏิบัติ	4.73	.578	94.60	มากที่สุด
รวม	4.72	.614	94.40	มากที่สุด

ด้านลิงခันวิเคราะห์ความสะดวก

1. สถานที่ตั้งหน่วยงานสะดวกในการเดินทางมาใช้บริการ	4.67	.745	93.40	มากที่สุด
2. มีป้ายบอกข้อมูล บอกจุดบริการและรายละเอียดการให้บริการที่ชัดเจน	4.62	.652	92.40	มากที่สุด

งานด้านพัฒนาชุมชนและสวัสดิการสังคม	ระดับความพึงพอใจ		ร้อย ละ	แปลผล
	(\bar{X})	S.D.		
3. มีการจัดสถานที่เป็นสัดส่วนง่ายต่อการติดต่อขอรับบริการ	4.69	.716	93.80	มากที่สุด
4. มีการให้บริการล่วงหน้าก่อนเวลาทำการ ช่วงพักเที่ยงหรือในวันหยุดราชการ	4.69	.567	93.80	มากที่สุด
5. มีวัสดุอุปกรณ์ เครื่องมือเครื่องใช้อ yogurt เพียงพอ	4.75	.598	95.00	มากที่สุด
รวม	4.68	.611	93.60	มากที่สุด
รวมทั้งหมด	4.68	.587	93.60	มากที่สุด

จากตารางที่ 6 พบว่า ความพึงพอใจของผู้รับบริการต่ocุณภาพการให้บริการงานด้านพัฒนาชุมชน และสวัสดิการสังคมโดยรวมมีความพึงพอใจอยู่ในระดับมากที่สุด มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.68 คิดเป็นร้อยละ 93.60 เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ผู้รับบริการมีความพึงพอใจด้านเจ้าหน้าที่ผู้ให้บริการมากที่สุด มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.72 คิดเป็นร้อยละ 94.40 รองลงมาคือ ด้านช่องทางการให้บริการมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.70 คิดเป็นร้อยละ 94.00 ด้านสิ่งอำนวยความสะดวก มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.68 คิดเป็นร้อยละ 93.60 และ ด้านกระบวนการขั้นตอนการให้บริการ มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.62 คิดเป็นร้อยละ 92.40 ตามลำดับ

4.2.6 ผลการวิเคราะห์ความพึงพอใจของประชาชนต่ocุณภาพการให้บริการงานด้านการศึกษา ศาสนา และวัฒนธรรม รายละเอียดปรากฏในตารางที่ 7

ตารางที่ 7 ค่าเฉลี่ย (\bar{X}) ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) และค่าร้อยละของระดับความพึงพอใจต่ocุณภาพการให้บริการงานด้านการศึกษา ศาสนา และวัฒนธรรม

ด้านการศึกษา ศาสนา และวัฒนธรรม	ระดับความพึงพอใจ		ร้อยละ	แปลผล
	(\bar{X})	S.D.		
ด้านกระบวนการขั้นตอนการให้บริการ				
1. ขั้นตอนการให้บริการไม่ยุ่งยากซับซ้อนและมีความคล่องตัว	4.79	.621	95.80	มากที่สุด
2. มีความรวดเร็วในการให้บริการ	4.74	.637	94.80	มากที่สุด
3. ความชัดเจนในการอธิบาย ชี้แจง และนำขั้นตอนการให้บริการ	4.65	.642	93.00	มากที่สุด

ด้านการศึกษา ศาสนา และวัฒนธรรม	ระดับความพึงพอใจ		ร้อยละ	แปลผล
	(\bar{x})	S.D.		
4. มีความเป็นธรรมการให้บริการ (เรียงลำดับ ก่อนหลัง)	4.65	.675	93.00	มากที่สุด
5. มีผังลำดับขั้นตอนและระยะเวลาการให้บริการอย่างชัดเจน	4.63	.781	92.60	มากที่สุด
รวม		4.69	.748	93.80
				มากที่สุด

ด้านช่องทางการให้บริการ

1. มีกล่อง/ตู้รับฟังความคิดเห็น	4.68	.725	93.60	มากที่สุด
2. มีศูนย์รับเรื่องร้องทุกข์	4.63	.711	92.60	มากที่สุด
3. มีการจัดเผยแพร่ระบบข้อมูลข่าวสารทางเว็บไซต์	4.64	.725	92.80	มากที่สุด
4. มีการจัดระบบ Call Center และการให้บริการข้อมูล	4.61	.609	92.20	มากที่สุด
ข่าวสารทางโทรศัพท์/โทรสาร				
5. มีระบบการยื่นเรื่องผ่านระบบเทคโนโลยีสารสนเทศ	4.68	.832	93.60	มากที่สุด
รวม		4.65	.720	93.00
				มากที่สุด

ด้านเจ้าหน้าที่ผู้ให้บริการ

1. เจ้าหน้าที่มีการต้อนรับที่ดี มีความสุภาพ พูดจาไฟเราะ	4.79	.687	95.80	มากที่สุด
2. การแต่งกาย บุคลิกักษณะของเจ้าหน้าที่	4.77	.621	95.40	มากที่สุด
3. ความเอาใจใส่ กระตือรือร้น และความพร้อมในการ	4.65	.637	93.00	มากที่สุด
ให้บริการของเจ้าหน้าที่				
4. เจ้าหน้าที่มีความรู้ ความสามารถในการให้บริการ	4.70	.802	94.00	มากที่สุด
5. เจ้าหน้าที่ให้บริการเหมือนกันทุกรายไม่เลือกปฏิบัติ	4.67	.765	93.40	มากที่สุด
รวม		4.72	.774	94.40
				มากที่สุด

ด้านลิงขำนวยความสะดวก

1. สถานที่ตั้งหน่วยงานสะดวกในการเดินทางมาใช้บริการ	4.61	.820	92.20	มากที่สุด
2. มีป้ายบอกข้อความ บอกจุดบริการและรายละเอียดการ	4.69	.623	93.80	มากที่สุด
ให้บริการที่ชัดเจน				

ด้านการศึกษา ศาสนา และวัฒนธรรม	ระดับความพึงพอใจ		ร้อยละ	แปลผล
	(\bar{x})	S.D.		
3. มีการจัดสถานที่เป็นสัดส่วนง่ายต่อการติดต่อขอรับบริการ	4.76	.663	95.20	มากที่สุด
4. มีการให้บริการล่วงหน้าก่อนเวลาทำการ ช่วงพักเที่ยงหรือในวันหยุดราชการ	4.62	.555	92.40	มากที่สุด
5. มีวัสดุอุปกรณ์ เครื่องมือเครื่องใช้อ่าย่างเพียงพอ	4.79	.596	95.80	มากที่สุด
รวม	4.69	.599	93.80	มากที่สุด
รวมทั้งหมด	4.72	.654	94.40	มากที่สุด

จากตารางที่ 7 พบว่า ความพึงพอใจของผู้รับบริการต่อคุณภาพงานด้านการศึกษา ศาสนา และวัฒนธรรม โดยภาพรวมมีความพึงพอใจอยู่ในระดับมากที่สุด มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.72 คิดเป็นร้อยละ 94.40 เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ผู้รับบริการมีความพึงพอใจด้านเจ้าหน้าที่ผู้ให้บริการมากที่สุด มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.72 คิดเป็นร้อยละ 94.40 รองลงมาคือ ด้านกระบวนการขั้นตอนการให้บริการ และด้านสิ่งอำนวยความสะดวก สะดวก ซึ่งมีสัดส่วนความพึงพอใจเท่ากันคือ มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.69 คิดเป็นร้อยละ 93.80 และ ด้านช่องทางการให้บริการ มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.65 คิดเป็นร้อยละ 93.00 ตามลำดับ

4.3 ข้อเสนอแนะจากแบบสอบถาม

ตารางที่ 8 ข้อเสนอแนะต่อคุณภาพการให้บริการขององค์กรบริหารส่วนตำบลท่าจำปา

ข้อเสนอแนะ	ความถี่
ท่านมีความคิดเห็นอย่างไรต่อการให้บริการขององค์กรบริหารส่วนตำบลท่าจำปา	
1. เจ้าหน้าที่ให้บริการดีเป็นกันเอง	162
2. การประชาสัมพันธ์ขาวสารรวดเร็ว ชัดเจน ทั่วถึง	
3. ควรมีปรับปรุงขั้นตอนการให้บริการที่ชัดเจนเข้าใจง่าย และรวดเร็วยิ่งขึ้น	42
	31
ปัญหาในการเข้าไปใช้บริการองค์กรบริหารส่วนตำบลท่าจำปา	ความถี่
1. เจ้าหน้าที่บริการมีจำนวนน้อยควรเพิ่มจำนวนเจ้าหน้าที่	68
2. อยากให้เพิ่มเบี้ยผู้สูงอายุให้มากขึ้น	
	71
สิ่งที่ท่านต้องการให้องค์กรบริหารส่วนตำบลท่าจำปาดำเนินการ ได้แก่	ความถี่

1. อยากให้ดูแลเรื่องระบบน้ำประปาและไฟฟ้าในหมู่บ้าน	85
2. ควรจัดให้มีบริการถ่ายเอกสารฟรี	21
3. อยากให้มีเจ้าหน้าที่ปฏิบัติงานช่วงวันหยุด	43

บทที่ 5

สรุปผล และข้อเสนอแนะ

5.1 สรุปผล

การประเมินความพึงพอใจของประชาชนต่อคุณภาพการให้บริการขององค์กร บริหารส่วน ตำบลท่าจำปา อำเภอท่าอุเทน จังหวัดนครพนม มีวัตถุประสงค์เพื่อสำรวจและประเมินความพึงพอใจของประชาชนต่อคุณภาพการให้บริการ และเพื่อนำผลการศึกษาและข้อเสนอแนะใช้เป็นแนวทางในการปรับปรุงประสิทธิภาพ และประสิทธิผลขององค์กรบริหารส่วนตำบลท่าจำปา ประชากรที่ใช้ในการศึกษาระดับนี้ได้แก่ ประชาชนที่อยู่ในเขตปักครองขององค์กรบริหารส่วนตำบลท่าจำปา จำนวน 8,942 คน ได้ก่อรุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลแบบสอบถาม จำนวน 400 คน โดยการกำหนดขนาดกลุ่มตัวอย่างใช้สูตรการคำนวณของทาโรยามานะ (Taro Yamane) โดยกำหนดค่าความคลาดเคลื่อนของกลุ่มตัวอย่างร้อยละ 5 เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลคือแบบสอบถาม เป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) 5 ระดับ สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล คือ ค่าเฉลี่ย (Arithmetic Mean) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation) และค่าร้อยละ (Percentage) ผลการศึกษาสรุปได้ดังนี้

5.1.1 สภาพทั่วไปของผู้รับบริการ

ผู้รับบริการที่ตอบแบบสอบถาม ส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง จำนวน 253 คน คิดเป็นร้อยละ 63.25 มีอายุระหว่าง 41 – 50 ปี จำนวน 112 คน คิดเป็นร้อยละ 28.00 มีสถานภาพสมรส จำนวน 319 คน คิดเป็นร้อยละ 79.75 มีระดับการศึกษาระดับประถมศึกษา จำนวน 245 คน คิดเป็นร้อยละ 61.25 มีอาชีพเกษตรกร จำนวน 182 คน คิดเป็นร้อยละ 45.50 มีรายได้ต่ำกว่า 5,000 บาท จำนวน 217 คน คิดเป็นร้อยละ 54.25 และมีความต้องการมาใช้บริการ 1 – 2 ครั้งต่อเดือน จำนวน 269 คน คิดเป็นร้อยละ 67.25

5.1.2 ผลการวิเคราะห์ความพึงพอใจของประชาชนต่อคุณภาพการให้บริการโดยภาพรวม

ความพึงพอใจของผู้รับบริการต่อคุณภาพการให้บริการทั้ง 5 ภารกิจขององค์กรบริหารส่วนตำบลท่าจำปาโดยภาพรวมมีความพึงพอใจอยู่ในระดับมากที่สุด มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.69 คิดเป็นร้อยละ 93.80 เมื่อพิจารณาเป็นรายภารกิจ พบว่า ผู้รับบริการมีความพึงพอใจงานด้านการศึกษา ศาสนา และวัฒนธรรมมากที่สุด มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.72 คิดเป็นร้อยละ 94.40 รองลงมาคืองานด้านสิ่งแวดล้อมและสุขาภิบาลมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.70 คิดเป็นร้อยละ 94.00 งานด้านรายได้หรือภาษี มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.69 คิดเป็นร้อยละ 93.80 งานด้านพัฒนาชุมชนและสวัสดิการสังคม มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.68 คิดเป็นร้อยละ 93.60 และงานด้านเทคโนโลยีป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.66 คิดเป็นร้อยละ 93.20 ตามลำดับ

5.1.3 ผลการวิเคราะห์ความพึงพอใจของประชาชนต่อคุณภาพการให้บริการงานด้านสิ่งแวดล้อม และสุขาภิบาล

ความพึงพอใจของผู้รับบริการต่อคุณภาพงานด้านสิ่งแวดล้อมและสุขาภิบาลโดยภาพรวมมีความพึงพอใจอยู่ในระดับมากที่สุด มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.70 คิดเป็นร้อยละ 94.00 เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน

พบว่า ผู้รับบริการมีความพึงพอใจด้านสิ่งอำนวยความสะดวกที่สุด มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.74 คิดเป็นร้อยละ 94.80 รองลงมาคือ ด้านกระบวนการขั้นตอนการให้บริการ มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.72 คิดเป็นร้อยละ 94.20 ด้านเจ้าหน้าที่ผู้ให้บริการ มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.68 คิดเป็นร้อยละ 93.60 และ ด้านช่องทางการให้บริการ มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.66 คิดเป็นร้อยละ 93.20 ตามลำดับ

5.1.4 ผลการวิเคราะห์ความพึงพอใจของประชาชนต่อคุณภาพการให้บริการงานด้านเทคโนโลยีป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย

ความพึงพอใจของผู้รับบริการต่อคุณภาพงานด้านเทคโนโลยีหรือป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย โดยภาพรวมมีความพึงพอใจอยู่ในระดับมากที่สุด มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.66 คิดเป็นร้อยละ 93.20 เมื่อพิจารณา เป็นรายด้าน พบว่า ผู้รับบริการมีความพึงพอใจด้านเจ้าหน้าที่ผู้ให้บริการมากที่สุด มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.72 คิด เป็นร้อยละ 94.40 รองลงมาคือด้านสิ่งอำนวยความสะดวก มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.66 คิดเป็นร้อยละ 93.20 ด้าน กระบวนการขั้นตอนการให้บริการ และ ด้านซ่องทางการให้บริการซึ่งมีค่าเฉลี่ยความพึงพอใจเท่ากัน 4.63 คิด เป็นร้อยละ 92.60 ตามลำดับ

5.1.5 ผลการวิเคราะห์ความพึงพอใจของประชาชนต่อคุณภาพการให้บริการงานด้านรายได้หรือภาษี

ความพึงพอใจของผู้รับบริการต่อคุณภาพงานด้านรายได้หรือภาษี โดยภาพรวมมีความพึงพอใจอยู่ในระดับมากที่สุด มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.69 คิดเป็นร้อยละ 93.80 เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ผู้รับบริการมีความพึงพอใจด้านเจ้าหน้าที่ผู้ให้บริการมากที่สุด มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.72 คิดเป็นร้อยละ 94.40 รองลงมาคือ ด้านสิ่งอำนวยความสะดวกมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.70 คิดเป็นร้อยละ 94.00 ด้านช่องทางการให้บริการมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.68 คิดเป็นร้อยละ 93.60 และด้านกระบวนการขั้นตอนการให้บริการมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.66 คิดเป็นร้อยละ 93.20 ตามลำดับ

5.1.6 ผลการวิเคราะห์ความพึงพอใจของประชาชนต่อคุณภาพการให้บริการงานด้านพัฒนาชุมชนและสวัสดิการสังคม

ความพึงพอใจของผู้รับบริการต่อคุณภาพการให้บริการงานด้านพัฒนาชุมชนและสวัสดิการ สังคมโดยภาพรวมมีความพึงพอใจอยู่ในระดับมากที่สุด มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.68 คิดเป็นร้อยละ 93.60 เมื่อ พิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ผู้รับบริการมีความพึงพอใจด้านเจ้าหน้าที่ผู้ให้บริการมากที่สุด มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.72 คิดเป็นร้อยละ 94.40 รองลงมาคือ ด้านซ่องทางการให้บริการมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.70 คิดเป็นร้อยละ 94.00 ด้านสิ่งอำนวยความสะดวก มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.68 คิดเป็นร้อยละ 93.60 และ ด้านกระบวนการ ขั้นตอนการให้บริการ มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.62 คิดเป็นร้อยละ 92.40 ตามลำดับ

5.1.7 ผลการวิเคราะห์ความพึงพอใจของประชาชนต่อคุณภาพการให้บริการงานด้านการศึกษา ศาสนา และวัฒนธรรม

ความพึงพอใจของผู้รับบริการต่อคุณภาพงานด้านการศึกษา โดยภาพรวมมีความพึงพอใจอยู่ในระดับมากที่สุด มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.72 คิดเป็นร้อยละ 94.40 เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบร่วมกันว่า ผู้รับบริการมีความพึงพอใจด้านเจ้าหน้าที่ผู้ให้บริการมากที่สุด มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.72 คิดเป็นร้อยละ 94.40 รองลงมาคือ ด้านกระบวนการขั้นตอนการให้บริการ และด้านสิ่งอำนวยความสะดวก ซึ่งมีสัดส่วนความพึงพอใจเท่ากันคือ มี

ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.69 คิดเป็นร้อยละ 93.80 และ ด้านซ่องทางการให้บริการ มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.65 คิดเป็นร้อยละ 93.00 ตามลำดับ

5.2 ข้อเสนอแนะ

1. องค์การบริหารส่วนตำบลท่าจำปาควรใช้ผลการศึกษาในครั้งนี้ในการรักษาหรือ ปรับปรุงคุณภาพ การให้บริการสาธารณสุข โดยพิจารณาผลการประเมินในแต่ละประเด็นของงานบริการ เพื่อจะได้จัดบริการ สาธารณสุขให้เป็นไปตามมาตรฐานที่ประชาชนคาดหวัง
2. ควรกำหนดระบบและกลไกการบริหารจัดการให้เหมาะสมและตอบสนองความต้องการของ ประชาชนในพื้นที่บริการ ทั้งนี้เพื่อสร้างความมั่นใจในคุณภาพ ของการให้บริการ และยกระดับประสิทธิภาพ และประสิทธิผลในการให้บริการ
3. ควรมีการดำเนินการให้ความรู้และสร้างความตระหนักรู้แก่ประชาชนเกี่ยวกับการมีส่วนร่วมในการ ควบคุม ตรวจสอบการบริหารกิจการสาธารณสุขของท้องถิ่น เพื่อให้การบริหารและการให้บริการดำเนินไปอย่าง โปร่งใสตามหลักการบริหารบ้านเมืองที่ดี
4. ควรนำผลการศึกษาดังกล่าวไปใช้สำหรับการรายงานการปฏิบัติราชการต่อหน่วยงานต้นสังกัด รวมทั้งประชาสัมพันธ์แก่ประชาชนและผู้มีส่วนได้ส่วนเสียทุกฝ่าย
5. ควรพิจารณาความต้องการและความคาดหวังของผู้รับบริการตามข้อเสนอแนะและความคิดเห็น ของประชาชน เพื่อริเริ่มกิจกรรมอื่นๆ ที่ตอบสนองความต้องการของประชาชนอย่างแท้จริง